

**PITHAPUR RAJAH'S GOVERNMENT
COLLEGE (A) KAKINADA**

DEPARTMENT OF TELUGU

BEST PRACTICES

- STORY-YOUNG BLOOD CHRONICLES
- POETRY- YOUTH IN STANZAS
- ESSAYS-ESSAYS FROM THE EDGE

విచక్షణ లేని జ్ఞానం

పేరు: ఆర్.శీర్ష

రిజిస్టర్ నెంబర్: 1111111

ఫస్ట్ హాంబిస్ (బి ఎస్ సి)

ఒక ఊరిలో నలుగురు స్నేహితులు ఉండేవారు. నలుగురు స్నేహితులను ఒక స్నేహితుడికి విద్య రాదు. మిగిలిన ముగ్గురు స్నేహితులు అన్ని విద్యలను నేర్చుకుంటారు.

ఒకరోజు నలుగురు స్నేహితులు కలిసి అడవిలోనికి వెళ్ళారు. ఆ నలుగురు స్నేహితులు వెళుతూ ఉండగా దారి మధ్యలో మృగాల కాలేబరాలు కనిపిస్తాయి. అవి చూసిన ముగ్గురు స్నేహితులు వాటికి ప్రాణం పోయాలని అనుకుంటారు. ఆ నాలుగో స్నేహితుడు చెప్పిన మాటలను ఆ ముగ్గురు స్నేహితులు అసలు పట్టించుకోని వారే కాదు.

ఆ నాలుగువ స్నేహితులు చెప్పిన మాట నువ్వు వినకుండా ముగ్గురు స్నేహితులు వారికి ఉన్న జ్ఞానంతో ఆ మృతకళేబరాలను కలిపి వాటికి ప్రాణం పోయాలని అనుకుంటారు. స్నేహితుడు వద్దు అని చెబుతాడు గాని ఆ నాలుగు స్నేహితుడు చెప్పిన మాటను పెడచెవిన పెడతారు.

మొదటి మిత్రుడు మృత అక్క లేవరాల ఎముకలను ఒక
జత కలుపుతాడు. మిత్రుడు బ్రతకలేదని పెద్ద సింహం
ఆకారంలో ఉంటాయి. మూడవ మిత్రుడు ప్రాణం పోస్తాడు.
దానికి ప్రాణం వస్తుంది. ఒక పెద్ద పులిలా మారుతుంది.
నాలుగో మిత్రుడు అక్కడి నుండి దూరంగా వెళ్లిపోయి ఒక
చెట్టు పైకి ఎక్కుతాడు.

ఆ పులికి ప్రాణం రాగానే ఆ ముగ్గురు మిత్రులను చంపి
తినేస్తుంది. ఆ నాలుగు మిత్రుడు చెట్టు మీద ఉన్నాడు
గాని తనకి ఏ హాని జరగలేదు. దీనిబట్టి మనకి ఏమి
అర్థమవుతుందంటే జ్ఞానం ఉండొచ్చు గాని విచక్షణమైన
జ్ఞానం ఉండకూడదు అని అర్థమవుతుంది.
జ్ఞానం అవసరమే కానీ విచక్షణ లేని జ్ఞానం అవసరం.

చిలుక తెలివి

కె. కళ్యాణి

I st Bsc, Bzc

Rgd no: 2220914

ఒక అడవిలో బోయవాడు ఉండేవాడు, అతను చిలకలను పట్టి నాగరావాసులకు అమ్మి జీవిస్తూ వుండేబువాడు, చిలుక రెక్కలు ఆకుపచ్చ రంగులోను ఎరుపు రంగు ముక్కు తోనూ అందంగా ఉంటాయి. పైగా అవి నేర్పితే చిన్న చిన్న పలుకులు కూడా పలుకుతాయి కూడా అందుచేత బోయవాది చిలకల వ్యాపారం చక్కగా సాగుతూ ఉండేది.

ఒకసారి బోయవాడి వలలో ఒక చిలుక చిక్కింది. అది చాలా తెలివైనది, దానికి అడివిని విడిచిపెట్టడం ఇష్టం లేదు. పచ్చని అడవిలోంచి ఇరుకయినా పంజరం లోనికి వెళ్లాడమంటే అది బందీ తనమే అనుకుంది.

ఆపద నుంచి తప్పించుకోవడానికి ఉపాయం ఆలోచించింది. బోయవాడు తనకు పెట్టిన ఆహారాన్ని కానీ నీటిని కానీ ముట్టుకోలేదు. అందువల్ల దీనికి ఏదో వ్యాధి వచ్చినట్టు ఉంది తగ్గాక అమ్ముకుందాం అనుకున్నాడు. రోజులు గడిచిన అది ఆహారాన్ని కానీ నీటిని ముట్టుకోకపోవడంతో చిక్కేసల్యమైంది. కానీ దాని అవతారం చూసి ఎవరు కొనడానికి ముందుకు రాలేదు. అప్పుడు బోయవాడు దానిని దానిని దానిని బయటకి దానిని పంజరంలో నుంచి బయటకి తీసి దాని సంగతేమిటో పరిశీలిద్దామని మోచేతి మీద కూర్చోబెట్టుకునేసరికి అతను పంకుగా ఉండడం గమనించి తుర్చుమంది.

ప్రకృతి మన నేస్తం

M.KAMESWARI
1st FBC

అనగనగ ఒక ఊరు. ఆ ఊరు ఎన్నో చెట్లు, సెలయేరులు, నదులతో ఎంతో అద్భుతంగా ఉండేది. ఆ చెట్లపై పక్షులతో, పువ్వులపై తుమ్మెదలతో ఎంతో మనోహరంగా ఉండేది. ఒకసారి ఆ ప్రదేశానికి కొందరు పిల్లలు వచ్చారు. వారికి ఆ ప్రదేశం ఎంతో నచ్చింది. అప్పటినుండి ప్రతిరోజూ వారు ఆ తోటలో మొక్కల మధ్య తిరుగుతూ తుమ్మెదలు పట్టుకోవడానికి ఎగురుతూ, పరుగెడుతూ ఆడుకునేవారు. ఆ పిల్లలకి ఆ వాతావరణం ఎంతో బాగా నచ్చింది. అది ఆ పిల్లల మనస్సుకి ఎంతో ఆనందాన్ని, ఆహ్లాదకరంగా కనువిందు చేస్తున్నాయి.

ఆ పిల్లల్లో రాజు, రవి అనే ఇద్దరు పిల్లలు ఉన్నారు. వారిద్దరు ఆ తోటలోకి వచ్చి ఎంతో ఆనందంగా గడిపేవారు. వారు తినడానికి కొన్ని పదార్థములు తెచ్చుకునేవారు. వారు తెచ్చుకున్న వాటిలో కొన్ని పక్షులకు, పిచ్చుకలకు వేసేవారు. వారు ఆ పక్షులను చూసి ఎంతో ఆనందించేవారు. ఆ తోటలో తుమ్మెదలు పూలపై వాలి తేనెను పీల్చుకునేవి. అక్కడ ఉన్న నీటిలో పిల్లలు కాగితాలతో పడవలు చేసి అందులో వేసి ఆడుకునేవారు. పక్షులు, జంతువులు అక్కడకు వచ్చి ఆనీటిని త్రాగుతుండేవి.

ఇలా ఉండగా కొంత కాలానికి ఆ తోటలో పక్షుల కిలకిలలు, తుమ్మెదల మధుర సంగీతాలు వినిపించలేదు. ఆ తోటలో ఆడుకోవడానికి వచ్చిన ఆ పిల్లలు అది

చెట్లను నరికి వేయడం వలన గాలిలో ప్రమాదకరమైన వాయువులు పెరిగి ప్రాణవాయువు తగ్గిపోతుంది.

పరిశ్రమల ద్వారా వెలువడే హానికరమైన వాయువుల వలన మనుష్యులకు కూడా ఆనారోగ్యం కలుగుతుంది. వారిద్దరూ ఇవన్నీ అవగాహన చేసుకుని వాటిని గూర్చి వారి తల్లిదండ్రులకు చెప్పారు. వారి తల్లిదండ్రులు చెట్లను నరక వద్దని, ఆ తోటను రాజు తల్లిదండ్రులు కొనుక్కొని పెంచుకునేవారు. పరిశ్రమ అధికారులతో రవి వాళ్ళ తల్లిదండ్రులు మాట్లాడి వాటి నుండి వెలువడే హానికరమైన వ్యర్థాలను వేరేచోట ఆ ఊరికి దూరంగా వేయమని అధికారులతో చెప్పించారు. ఆ పరిశ్రమ నుండి ఎటువంటి వ్యర్థాలు రాకుండా ఆ తోటను బాగా చూసుకునేవారు.

ఇలా ఎంతో అందంగా మొదట్లో ఉన్నట్లు తోటను రవి, రాజు కూడా ఎంతో బాగా చూసుకుని మొక్కలకు నీరు పోసి వాటిని పెంచేవారు. అప్పటినుండి పక్షులు, తుమ్మెదలు, పిచ్చుకలు అన్నీ వచ్చేవి. పిల్లలు మళ్ళీ ప్రతిరోజూ ఆ తోటలోకి వచ్చి పక్షుల కిలకిలరావాలతో, తుమ్మెదల ఝుంకారాలతో ఉండగా వారు ఎంతో ఆనందంగా ఆడుకునేవారు. ఆ తోట ఎంతో అందంగా, పచ్చగా, మనస్సుకి ఎంతో ఆహ్లాదకరంగా ఉండేది. ఆ పిల్లలు ఎంతో ఆనందంగా, సంతోషంగా జీవించేవారు. ఆ తోటలో ఆనందకరమైన,

ఆహ్లాదకరమైన వాతావరణాన్ని అనుభూతిని ప

కనువిప్పు

పేరు: బి.పూజిత
తరగతి: ఫస్ట్ హెచ్ బి సి బిఎస్సి
క్రమ సంఖ్య: 805
రిజిస్టర్ నెంబర్: 2221805

ఒక ఊరిలో విక్రమ్ తన భార్య గాయత్రి వారి కొడుకు బండి విక్రమ్ వాళ్ళ అమ్మ కలిసి జీవిస్తూ ఉంటారు. విక్రమ్ ఓ ప్రైవేటు కంపెనీలో పని చేస్తూ ఉంటాడు. తన భార్యకు అత్త అంటే అసలు ఇష్టం లేదు.

తన భర్తతో తన కొడుకుతో కలిసి ఉండాలని అనుకుంటుంది. తన అత్తయ్య వాళ్ళ మధ్య అడ్డుగోడగా ఉందని భావిస్తూ ఉండేది.

ఇవాళ నానమ్మతో చనువు ఎక్కువ. ప్రతిరోజు స్కూల్లో జరిగే విషయాని వాళ్ళ నాన్నమ్మతో చెప్తూ ఉంటాడు. వాళ్ళ నానమ్మ చందమామ కథలు అంటే బంటికి చాలా ఇష్టం. అలా ఆ కథలు వింటూ నానమ్మ జోకులతో

ఉంటే చక్కగా నిద్రపోయేవాడు. బండి వాళ్ళ స్కూల్లో మేడంగారు ఓ కథ చెబుతారు అది విని వాళ్ళ నాన్నమ్మతో ఆ కథను చెప్తాడు.

తల్లిదండ్రుల పట్ల నిర్లక్ష్యం లేకుండా ఉండేటట్లు ఉంటుంది. ఆ కథ విని నానమ్మ మీ మేడం గారు మంచి కథ చెప్పారు అని చెప్పుంది.

అమ్మానాన్నలను మనం ఎప్పుడూ కంటికి రెప్పలా కాపాడుకోవాలి.

అలా వల్లే కదా మనం ఇలా ఉన్నాం.

పుణ్యం కూడా వస్తుంది. అలాగే అన్న ప్రసాదాలు కూడా దొరుకుతాయి మీరు వాకింగ్ చేసినట్టు కూడా ఉంటుంది. ఏమంటారు విక్రమ్.

"అంతేగా అంతేగా అంటూ వంతు పాడుతాడు విక్రమ్.

"రేయ్ బంటి పెద్దవాళ్లు మాట్లాడుతున్నప్పుడు వినాలి. మధ్యలోకి రాకూడదు. అంటూ బలవంతంగా బంటిని అక్కడ నుండి బయటకు తీసుకుని వెళ్తుంది. సరదాగా బయటకు వెళ్లి నైట్ అంతా సరదాగా గడిపి డిన్నర్ కూడా చేసి ఆలస్యంగా ఇంటికి వస్తారు. నానమ్మ బయట ఏం జరిగిందంటే అని ప్రతి విషయం నానమ్మకు జరిగింది చెబుతూ ఉంటాడు. నాన్నమ్మ మీరు గుడికి వెళ్లారు కదా అక్కడ ఏమి తిని వచ్చారు. అని బండి అడుగుతాడు. నాకు మోకాలు నొప్పి ఉంది కదా నాన్న. అక్కడికి నడిచి వెళ్లే లోగా అక్కడ అన్నప్రసాదాలు అన్నీ అయిపోయాయి. తిరిగి ఇంటికి వచ్చి ఇంటిలో ఉన్న బైడ్ ముక్కలను తిన్నాను. అది విని బాధపడ్డాడు. అది విని హాల్లోనికి వచ్చి అమ్మా నాన్న మాట్లాడుకుంటుంటే అక్కడికి వెళ్లి నాన్న నేను పెద్దవాడిని ఎప్పుడు అవుతాను అని అడిగాడు. అది విని నువ్వు ఇంకా పెద్ద వాడివి అవ్వడానికి ఇంకా 12 సంవత్సరాలు ఉంది ఎందుకు అడుగుతున్నావు ఇలా అని తల్లి అడిగింది. మీకు పెద్దయ్యాక ఇల్లు కట్టాలి . ఎక్కడ కడతావు ఇల్లు. నీ పక్కన

ఉంటే మీరు నడిచి వెళ్లడానికి దగ్గరగా ఉంటుంది. కదా
అందుకే గుడి పక్కన ఇల్లు కడతాను అని చెప్తాడు. ఇది
విని తల్లిదండ్రులు ఇద్దరు బాధపడతారు .వాళ్ళు చేసిన
తప్పును తెలుసుకుంటారు. ఈ అమ్మ క్షమించు మేము
తప్పుచేసాము. క్షమాపణలు అడుగుతారు. విక్రమ్ తన
అమ్మకు ప్రేమగా అన్నం తినిపిస్తాడు. తమకి జ్ఞానోదయం

చేసిన బంటిని వారు ఇద్దరూ కలిసి ముద్దు

పెట్టుకుంటారు. ఎప్పుడు ఇలా చేయము అని చెప్తారు.
అప్పటినుండి వారు ఎప్పుడూ బయటకు వెళ్లిన అందరూ
కలిసి వెళ్తారు. బంటి వాళ్ళ తల్లిదండ్రులు పట్ల నిర్లక్ష్యం
చూపించిన కొడుకుకి బుద్ధి బుద్ధి వచ్చేలా కనువిప్పు

కలిగించాడు.

తన భార్యకు ఫోన్ చేసి" గుడ్ న్యూస్! నాకు ప్రమోషన్ వచ్చింది. జీతం కూడా పెరిగింది . నేను వచ్చే లేపు మీరు రెడీ అయి ఉండండి, మనం అలా బయటకి వెళ్లి కాసేపు గడిపి నైట్ కి డిన్నర్ చేసి వద్దాం" అని విక్రం తన భార్యతో చెప్పాడు. ఎంత మంచి విషయం చెప్పారు. అని చాలా చాలా సంతోషంగా ఉంది . శుభాకాంక్షలు అండి అని ఫోన్ పెట్టేసి తన కొడుకు బంటిని పిలిచింది నానమ్మతో మాట్లాడుతున్న బంటి, ఆ పిలుపుతో బయటకు వచ్చాడు.

ఏంటమ్మా? అని ముద్దుగా అడిగాడు. రేయ్ కన్న మనం బయటకు వెళ్తున్నాం. వెళ్లి రెడీ అవ్వ అని చెప్పేసి తను కూడా రెడీ అవ్వడానికి వెళ్ళింది.

నవ్వుతూ వాళ్ళ నానమ్మ దగ్గరికి వచ్చి విషయం చెప్పి తనను కూడా రెడీ అవ్వమని చెప్పాడు. బంటి విక్రమ్ వాళ్ళ భార్య రెడీ అయి ఎదురుచూస్తున్నారు. విక్రమ్ కూడా త్వరగా ఇంటికి వచ్చాడు. సారీ! ఆలస్యమైంది. ఇంకా మనం వెళ్లాం అని అన్నాడు. బంటి "నాన్న మనం మాత్రమేనా? అవునురా! ఇంకా ఎవరున్నారు. ఒక నిమిషం అంటూ నానమ్మని తీసుకుని వస్తాడు. ఆ నానమ్మను నీనే రెడీ అవ్వమన్నాను. భార్యకు తన అత్త బయటకు రావడం ఇష్టం లేదు. మన వీధి చివరన ఉన్న గుడిలో రామాయణం చెబుతున్నారు. ఆ పక్కంటి లో ఉన్న రామారావు మనవడు పుట్టినరో

గోవిందుని తెలివి

ఆరిక అజయ్
B.sc 1st biotechnology
REGD NO: 2220710

ఒకరోజున గోవిందుకి వాళ్ళనాన్న ఒక చిన్న వెండి పెట్టెను ఇచ్చి "గోవిందా! ఈ పెట్టెను తీసుకొనివెళ్ళి ప్రక్కఊరిలోనున్న మీ మామయ్యకు యిచ్చి తిరిగి త్వరగా వచ్చేయ్! నీవు పెందరాళే బయలుదేరివెళ్ళే మళ్ళీపొద్దు పోయేలోపు యింటికి రావచ్చు!" అని చెప్పాడు.

గోవిందువెంటనే బయలుదేరి 1గం.ల్లో వాళ్ళ మామయ్య గారింటికి చేరుకొన్నాడు. వాళ్ళ మామయ్యకు ఆపెట్టెను యిచ్చివేశాడు. వాళ్ళఅత్తయ్య గోవిందుకు పిండివంటలతో చక్కటి భోజనం పెట్టింది. కొంతసేపైన తర్వాత వాళ్ళ మామయ్యవచ్చి "నేను పెట్టెలోని వస్తువుల్ని తీసుకొన్నాను. ఇంక నీవీ పెట్టెను తిరిగి తీసుకొని వెళ్ళవచ్చును." అని గోవిందుకు ఆ వెండి పెట్టెను యిచ్చి "బాబూ! జాగ్రత్తగా వెళ్ళు. దారిలో టక్కరిదొంగలుంటారు." అని చెప్పి గోవిందుని సాగనంపాడు.

కొంతదూరం వెళ్ళిన తర్వాత ఎవరో దొంగ తనవెనకే వస్తున్నట్లు గోవిందుకు అనుమానం వచ్చింది. ఏం చేయాలో తోచక పరుగులంకించుకొన్నాడు. ఆ దొంగకూడా పరుగెత్తడం మొదలుపెట్టాడు. దార్లో ఒక నుయ్యి కన్పించింది. కొంచెం నీళ్ళుత్రాగి వెళ్ళామని నూతి దగ్గరకు వెళ్ళాడు. దొంగ అంతకంతకూ దగ్గరగా వస్తున్నాడు. వెంటనే గోవిందుకు మెరుపులాంటి ఆలోచన ఒకటి తట్టింది. పెద్దగా అరుస్తూ "అమ్మోయ్! బాబోయ్! నేనిప్పుడు ఏంచేసేదిరా దేవుడోయ్!" అని కేకలు వేయడం మొదలెట్టాడు.

అప్పుడా దొంగ దగ్గరగావచ్చి "ఏబాబూ! ఎందుకేడుస్తున్నావు?" అన్నాడు. వెంటనే గోవిందు "నేను నీళ్ళుతోడు తుంటే నాచేతి గొలుసు, ఉంగరం, వాచీ నూతిలో పడిపోయాయి. అవిలేకుండా యింటికి ఎట్లా వెళ్ళాలి?" అన్నాడు.

"వెండిపెట్టె కంటే అవే మేలు. బంగారు గొలుసు, ఉంగరం, వాచీ-వాటిని అమ్ముకొంటే బోలెడంత డబ్బువస్తుంది" అని అనుకొన్నాడు దొంగ.

"బాబూ! నువ్వు ఇక్కడే ఉండు. నేను నీ వస్తువులను పైకితెస్తాను" అని వెంటనే దొంగ నూతిలోనికి ఉరికాడు.

"నా ఆలోచన ఫలించింది! ఇప్పుడు నేను వెండి పెట్టెతో క్షేమంగా యింటికి పోవచ్చును" అనుకొని పరుగెత్తుకొంటూ యిలు చేరాడు గోవిందు

ఐకమత్యమే మహాబలం

పేరు : కె. స్వర్ణ లక్ష్మి
రిజిస్టర్ నెంబర్: 2221801
ఫస్ట్ హాచ్ బి సి (బి ఎస్ సి)

ఒక ఊరు చివర పచ్చనిమైదానంలో నాలుగు ఆవులు ఎంతో సత్యంగా స్నేహంగా ఉండేవి. నాలుగు కలిసి ఎంతో ఆనందంగా ఆ మైదానంలో తిరుగుతూ ఉండేవి. ఇంటికి నచ్చినంతసేపు ఆహారం తిని, తిరుగుతూ ఉండేవి. అవి కలిసి మైదానానికి వచ్చి తిరిగి కలిసి ఆనందంగా జీవిస్తూ ఉండేవి. కలిసి ఉన్నంతకాలం వాటిని ఏ మృగాలు వాటి వైపు వచ్చేవి కావు. ఆవులు కలిసి గడ్డి వేయడం,,కలిసి తిరగడం కాబట్టి ఆవులు జోలికి పులులు,సింహాలు, నక్కలు వంటివి ఏవి వాటి జోలికి వచ్చేవి కావు. అందరం కలిసి ఉన్నంతకాలం ఎవరూ మన జోలికి రారు మనకి హాని కలిగించరు. నాలుగు ఆవుల మధ్య ఏదో విషయములో గొడవ జరిగింది. అప్పటినుండి నాలుగు నాలుగు వైపులా గడ్డివేయడం జరుగుతుంది. నాలుగు నాలుగు వైపులా తిరుగుతూ వాటికి నచ్చిన తిండి తింటూ ఉండేది. కలిసి ఉన్నంతకాలం వాటి మధ్య ఉన్న స్నేహాన్ని ఎవరు విడగొట్టలేరు. నా స్నేహం గాని విరిగిపోయి విరుద్ధంగా మారిపోతారు. శత్రువులు

పెరిగిపోతారు. ఆ నాలుగు ఆవుల మధ్య ఏదో గొడవ
గొడవ జరిగి నాలుగు నాలుగు వైపులకు
వెళ్లిపోతాయి. అప్పుడు ఇదే సమయం అనుకుని
పులులు సింహాలు వంటివి ఇదే సరైన సమయం వీటిని
వేటాడిన వేటాడి చంపుకుని తిందాం అని ఉంటాయి.
అలా నాలుగు నాలుగు వైపులకు వెళ్లినప్పుడు ఆ
పులులు సింహాలు చెట్ల చాటున నుండి పొదల
చాటులో మధ్యలో ఉండి ఆ నాలుగు ఆవులను చంపి
తింటాయి. అందుకే కలిసి ఉంటే కలదు సుఖం అని
అంటారు .అందుకే నలుగురు స్నేహితులు కలిసి ఉన్న
చోట శత్రువులు ఉండరు. ఈ కథ ప్రకారం మనం కలిసి
ఉంటేనే ఏదైనా సాధించగలం ఐకమత్యమే మహాబలం
అని అంటారు.

భూదేవి గొప్పతనం

NAME: S.RAVI KUMAR
GROUP: 1ST BA(HTP)
REGISTER NUMBER:(1223421)
SUBJECT: SPECIAL TELUGU

భూమి లేనిదే అమ్మ లేదు అమ్మ లేనిదే తరం
లేదు తరం లేనిదే మనం లేము

గులాబీ అందమైనది వజ్రం విలువైనది నా
మనసు నెమ్మదైనది నా ప్రపంచం ఆనందమైనది

గుండెలో ఉంటుంది కోణం కోరమంటుంది నిన్నో
వరం ఇవ్వమంటుంది నీ ప్రతి క్షణం నీ పై నా
నిరీక్షణం

భూమికి భాటకం ఇస్తాం శ్రమకి వేతనం ఇస్తాం
మనిషికి గౌరవం ఇస్తాం దేశానికి ప్రాణం ఇస్తాం
మధురమైనది మధుమేహం మరపురానిది
అజీర్తిరోగం మరువలేనిది కరోనాకాలం

నాన్న నువ్వుంటే బలం లేకుంటే భయం
ఏదైనా క్షణం విడిపోతాం మనం

మాతృ గొప్ప తనం

పేరు: ఎమ్. జ్యోతి
class:-1st Bsc (Aquatech
Regd No:-2221703

మాతృభాష ఏదైనా అది తల్లి తో సమానం. మనం తల్లిని ఎంత గౌరవము ఇస్తామో, మన మాతృభాష ని కూడా అంతే గౌరవించాలి. అది తెలుగు కావచ్చు, ఆంగ్లం కావచ్చు, హిందీ కావచ్చు. ఎవరి భాష వారికి అది గొప్పది. మనం తెలుగు భాష తక్కువ అని అనుకో కూడదు. తెలుగు భాష కి చాలా చరిత్ర ఉంది. తెలుగు భాష సంస్కృతం నుండి ఆవిర్భవించింది. అందులో ఎందరో కవులు, రచయితలు గ్రంథ కర్తలు చాలా చాలా రచనలు చేశారు. పర భాష లను గౌరవించడమే తెలుగు భాష, తెలుగు వారి గొప్పతనం. ప్రపంచపు తెలుగు మహాసభలు అమెరికాలోనూ , పశ్చిమ ఆసియా లోనూ , ఆంధ్ర తెలంగాణ లోనూ ప్రతి సంవత్సరం జరుగుతాయి. అమెరికాలో తెలుగు వారు ఇంకా తెలుగును గౌరవిస్తున్నారంటే

ఏడుగురు మిత్రుల కథ

- Name: Bhumula Revathi
- Group: 1st BA (H.T.P)
- Register number.: (1223405)

#. ఇది ఒక ఏడుగురు మిత్రుల కథ..... ఏడుగురు మిత్రులు ఉన్నారు వారు డిగ్రీ చదువుతున్నారు. వారు ఒక రోజు టూర్ వెట్టుకున్నారు. అప్పుడు ఏడుగురు కలిసి ఒకే కారులో ప్రయాణిస్తున్నారు. వారి ఏడుగురు పేర్లు.
1.రాణి, 2. జ్యోతి 3. లక్ష్మి, 4. భవాని 5, రేవతి 6, రత్నం,
7. వైయా

• ఈ ఏడుగురు మూడో తరగతి నుంచి కలిసే
చదువుకున్నారు. ఈ ఏడుగురు వెళుతూ ఉండగా దారిలో
కారు ఆగిపోయింది. చుట్టూ అడవి అసలు మనుషులు
ఎవరూ లేరు. వారిలో రేవతి, రాణి కి దాహం వేసి కారులో
నీళ్ల కోసం వెతికారు. కానీ అక్కడనీళ్లు లేవు. వాళ్లు ఉన్న
దారలో ఒక్క వాహనం కూడా రావడం లేదు. రేవతికి రాణికి
దాహం వేస్తుంది. ఏం చేయాలో తెలియక వాళ్లందరూ
ఏదైనా వాహనం రాకపోతుందా అని చూస్తూ ఉన్నారు.
సమయం దాటుతుంది కానీ వాహనాలు ఏమీ రావటం
లేదు. వాళ్లు అలా అడవిలోకి నడుచుకుంటూ వెళ్లారు.
ఎవరైనా ఉండొచ్చేమో అని వెళ్తూ ఉండగా వాళ్లకు ఒక
నుయ్యి కనిపించింది. కానీ అక్కడ నీళ్లు లేవు.

అలా ఇంకా ముందుకు వెళుతూ ఉన్నారు. వెళ్తూ ఉండగా వాళ్లకు ఒక
 అందమైన ఇల్లు కనిపించింది. అప్పుడు ప్రియా ఇంట్లోకి వెళ్తాము అని
 అడిగింది. దానికి తన మిత్రులు నీ ఇష్టం ప్రియా అని లోపలికి
 వెళ్లారు. ఇల్లు మాత్రం చాలా అందంగా ఉంది. అప్పటికే సాయంత్రం
 అయింది. సమయం చూస్తే ఎనిమిది అయింది. ఆ ఇంట్లో వండటానికి
 అన్ని ఉన్నాయి కాసీచుట్టూ మనుష్యులు ఎవ్వరు లేరు. అప్పుడు
 వాళ్లు ఆకలిగా ఉందని తినటానికి వంట చేసుకున్నారు. వండుకున్న
 దాన్ని తృప్తిగా తిన్నారు. తిన్న తర్వాత అందరూ కూర్చోని
 ఆలోచిస్తున్నారు. ఎంత బాగుంది ఈ ఇల్లు కాసీ ఎవరులేరంటి. అని
 అప్పుడు రాణి ఇలాఅంది. నాకు నిద్ర వస్తుంది. అన్ని ఉదయం
 లేవగానే లేవగానే లేవగానే చూద్దాం లేవగానే చూద్దాం లేవగానే
 చూద్దాం. ఇక పడుకోండి సమయం || అవుతుంది అని తను
 పడుకోవడానికి వెళ్ళిపోయింది.

అప్పుడు ఉన్న వాళ్లు కూడా వెళ్లిపడుకున్నారు. అందరూ పడుకున్న తర్వాత సమయం 1:30 అవుతుండగా ఒక చిన్న పాప ఏడుపు వినిపించింది వాళ్లకు.

వాళ్ళందరూ హాల్లోకి వచ్చి లైట్ ఆన్ చేసి చూశారు. ఏమైంది అని ఒకరికొకరు అడుగుతున్నారు. ఏదో ఏడుపు వినిపిస్తుంది కదా అని జ్యోతి చెప్పింది. దానికి అవును వినిపిస్తుంది అని రత్నం చెప్పింది. ఒకసారి బయటికి వెళ్లి చూద్దామా అని భవాని అడిగింది. దానికి రాణి ఉదయం చూద్దాంలే పడుకోండి అని చెప్పింది. మళ్ల ఎవరికి వారు వెళ్లి పడుకున్నారు. ఈసారి ఏడుపు అగకుండా వినిపిస్తుంది. అప్పుడు ప్రియా బయటకు వెళ్లి చూసింది కానీ ఎవరూ లేరు. మళ్ల లోపలికి వచ్చి పడుకుంది. నిజానికి అక్కడ రాత్రి ఏడ్చింది ఆ ఇంట్లో చనిపోయిన పాప. నిజానికి మా ఇంట్లో ఒక కుటుంబం ఉండేది. చాలా అందంగా ఉండేవారు. కానీ వారిని నీచంగా చంపేశారు నీచంగా చంపేశారు. అప్పుడు వాళ్ళందరూ అత్యలుగా మారి ఆ ఇంటి చుట్టుపక్కల తిరుగుతూ ఉండేవారని అడవి పక్కన ఊర్లో వాళ్ళు చెప్పుకుంటారు ఊర్లో వాళ్ళు చెప్పుకుంటారు. కానీ ఈ విషయం ఆ ఏడుగురికి తెలియదు. తర్వాత ఏం జరిగిందో మీరే ఊహించండి..

అమ్మ ప్రకృతి

PULUGU CHINNARI
1st BA HEP -2

నల్ల మబ్బులు క్రమ్ము కొనగా..!
తెల్ల చినుకై కుమ్మరించగా..!
పుడమి తల్లి పులకరించగా..!
నేలతల్లి నెలలు తప్పుగా..!
వచ్చి చేరెను వానచినుకు..!
నిండ తడిపెను నీటి చినుకు..!
వాగు వంకలు పొంగి పొర్లగా..!
చెరువు దొరువులు నిండి మునగగా..!
వెండి పరదా పరిచినట్లు..!
ఎటు సూచినా నిండు తనమే..!
అన్ని చెట్లకు ప్రాణమొచ్చెను..!
అమ్మ తనమును అలుముకొనేను..!
కమ్మనైనా ఫలామూలిచ్చి..!
జేజేలు గొట్టగా జనముకిచ్చి..!!

మాతృభాష

శివాజీ

మనం నేర్చుని భాష చిన్నప్పటి నుండి వాడిన
భాష అమ్మ నాన్న అందించిన భాష
వెటకారమున్న భాష ఎన్నో యాసలున్న భాష
10కోట్ల మందికి వాడుక భాష
చిన్నారి నోటా చిలుక పలుకుల భాష పెద్దల
నోట పరిణితి చెందిన భాష నటుల నోట
గర్జించు భాష వృద్ధుల నోట వణికే భాష
గాయాకుని నోట రాగముమన్న భాష గురువు
నోటా నేర్పున్న భాష నాన్న ఎదుట నసిగే
భాష అమ్మలోని ఆప్యాయతున్న భాష ఇన్ని
విధాలుగా మాట్లాడినా అర్థమయ్యే భాష
సామెతలు సాహిత్యమున్న భాష సంస్కృతి
సంప్రదాయాలున్న నేల పై పుట్టిన భాష
పండితులు పామరులు చేత కూడా పాట
పాడించిన భాష నా భాష,నా మాతృ భాష,నా
తెలుగు భాష
దేశ భాషలందు తెలుగు లెస్స

సంక్షోభ సమాజం

శివాజీ

సమాజంలో నేడు సామాన్యుడి జీవనం ఒక వేదన. అప్పు లేకుండా నెల రోజులు గడిపితే అద్భుతం. పెరిగిన ధరలు పెరిగిన జీతాలు. కడుపు నిండాలంటే జోబు నిండదు జోబు నిండకపోతే భవిష్యత్తులో ఎలా బ్రతకాలో అనే ఆలోచన కూడా భయపెడుతుంది. పరుగెత్తుతున్న ప్రపంచంలో పరిణామిస్తున్న పరిస్థితులు సొంత వారి మధ్యనే చిచ్చు పెడుతున్నాయి. ధరలు పెరిగిపోయి సంపాదన చాలక ప్రజలు ప్రభుత్వ పథకాల కోసం ఎదురుచూస్తున్నారు. పరిస్థితులు ప్రజల్ని అలా మారుస్తున్నాయి లేక పాలకుల మారుస్తున్నారు అర్థం కాని ప్రశ్న. మధ్యతరగతి దిగువ మధ్యతరగతి కుటుంబాల పరిస్థితి మారక పోక దిగజారిపోతుంది ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో మధ్యతరగతి తండ్రి పాత్ర గురించి ఎంత మాట్లాడుకున్నా తక్కువే తనకు వచ్చే చాలీచాలని ఆదాయంతో నేటి పరిస్థితుల్లో కూతురు పెళ్లి చేయడం అనేది ఒక సవాళ్లతో కూడుకున్న విషయం. ఈ కార్పొరేట్ విద్యా వ్యవస్థలో చదివించడం ఏరు కి ఎదురీదంత కష్టం. నేటి పరిస్థితులలో నీరుద్యోగి ఉద్యోగ గా మారడం అంత సులభమైన విషయం కాదు భవిష్యత్తులో మనం కష్టమైన పనులకు సామెతలుగా ఉపయోగించే ఏరు కి ఎదురీత మొదలగు సామెతల స్థానంలో నిరుద్యోగి ఉద్యోగిగా మారడం అనే వాక్యం ఉపయోగించినా ఆశ్చర్యపోనక్కర్లేదు.

సాంకేతిక పరిజ్ఞానం అభివృద్ధి చేసుకుని ఖండంతర దూరాలను తగ్గించి విదేశీ ప్రయాణం నెలల నుండి గంటలకు కుదించుకోగలిగిన మనము మన వారి కోసం సమయాన్ని కేటాయించి లేక పోతున్నాం. సమాజంలో బతకడం మానేసి సామాజిక మాధ్యమాలలో బతుకుతున్నాం నేరుగా ఒకరితో ఒకరు మాట్లాడుకుని చిరునవ్వుతో వెలగవలసిన ముఖాలను వెలిగే మొబైల్ స్క్రీన్ ల ముందు పెట్టి వాడి పోయేలా చేసుకుంటున్నాం. వేగంగా అభివృద్ధి చెందుతున్న అనుకుంటూ సంప్రదాయాలను పాటించడం లోనూ మానవత్వాన్ని చూపించటంలో వెనకబడి ఉన్నాం.

తెలుగు అక్షరాలను నేర్పడంలో నిర్లక్ష్యం, తెలుగు బోధనలో నిర్లక్ష్యం, తెలుగును ప్రజల భాషగా గుర్తించడంలో నిర్లక్ష్యం, ఇలాగే కొనసాగితే సంభాషించడానికి తెలుగు భాష ఉండదు, చెప్పుకోవడానికి తెలుగు జాతి ఉండదు నీ భాష నీకు లేనప్పుడు నీ ఉనికే ఉండదు.

తెలివి తక్కువ సింహం

౧.V.V.సత్యనారాయణ

అనగనగా ఒక అడవిలో ఒక సింహం ఉండేది. సింహం చాలా బలమైనది. రోజు రోజు ఒక జంతువును చంపేసి తినేసేది. ఒకొక్క సారి ఆకలి లేకపోయినా ఆట కోసం వేరే జంతువులను చంపేసేది.

అడవిలో జంతువులన్నీ ప్రాణ భయంతో ఉండేవి. ఈ సమస్యని ఎదురుకోవడం ఎలా అని ఒక రోజు అన్ని జంతువులూ కలిసి అలోచించాయి. అందరూ సింహాన్ని కలిసి సంధి చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాయి.

అనుకున్న ప్రకారం నక్క చేత సింహానికి కబురు పెట్టాయి. ఒక పెద్ద చెట్టు కింద జంతువులన్నీ సింహాన్ని కలవడానికి వచ్చాయి. సింహం కూడా కొద్ది సేపటికి వచ్చింది. ఒక ముసలి కోతి సింహంతో ఇలా అంది, "మీరు మమ్మల్ని కలవడానికి వచ్చినందుకు చాలా థాంక్స్." సింహం దర్జాగా తల ఊపింది.

కోతి అంది, "మీరు భోజనానికి రోజుకొక్క జంతువుని చంపడం సమంజసమే. మీకు ఆహారం కావాలి. కాని అవసరానికి మించి మీరు జంతువులను చంపడం న్యాయం కాదు.

మీరు ఒప్పుకుంటే ఈ రోజు నుంచి మేమే మాలో ఒక్కళ్ళని చీటీలు వేసుకుని

ఎంచుకుంటాము. ఆ చీటీలో ఏ జంతువు పేరు ఉంటుందో, ఆ జంతువు నేరుగా మీ గుహకు వచ్చి మీకు ఆహారం అవుతుంది. ఈ ఒప్పందం మీరు ఒప్పు కుంటే అడవిలో జంతువులు ప్రశాంతంగా ఉండొచ్చు

సింహం కి ఐడియా నచ్చింది. అడవిలో జంతువులు వాటంతట అవే బలవుతుంటే రోజు వేటకి వెళ్ళే పని ఉండదు, హాయిగా ఉండచ్చు అనుకుని సింహం ఒప్పుకుంది. రోజుకొక జంతువు అనుకున్న దాని ప్రాకారం సింహానికి బాలి అవ్వడం మొదలెట్టాయి.

కొన్ని రోజులకి ఒక కుందేలు వంతు వచ్చింది. పాపం కుందేలు చాలా భయ పడిపోయింది.

దానికి బలీ అవ్వాలని అస్సలు లేదు. ఎలాగ రా
భగవంతుడా అని చాలా ఆలోచించింది.

ఎలాగో గుండెను గట్టి చేసుకుని ఆ
సింహం గుహ వైపుకు బయలుద్యరింది.
దారిలో ఒక నుయ్యి కనిపించింది. నూతిలో
నీళ్ళు చూస్తే ఒక ఐడియా వచ్చింది. అక్కడే
పొద్దు పోయే దాకా కూర్చుని, సాయంత్రానికి
ప్రశాంతంగా లేచి పరిగెత్తుకుంటూ సింహం
దెగ్గిరకి వెళ్ళింది. పొద్దుటి నుంచి ఆహారం కోసం
ఎదురు చూస్తున్న సింహం బాగా రుస
రుసలాడుతూ, కోపంగా గుహ ముంగిట్లో
పచార్లు చేస్తోంది.

రోజు నేను మీకు ఆహారాన్ని అన్న విషయం
చెప్పాను. ఆ సింహం అస్సలు మాట వినలేదు.

ఈ అడివికి కుందేలుని చూడగానే “ఎమిటి ఇంత ఆలస్యం?” అని కోపంగా గర్జించింది.

కుందేలు గట్టిగా ఊపిరి పీల్చుకుంటూ, “క్షమించండి మహారాజా! నేను పొద్దున్నే మీ వద్దకు రావటానికి బయలుద్యారాను. కానీ దారిలో ఇంకొక సింహం కనిపించింది. అది నన్ను తినబోతుంటే, ఈ నేనే రాజుని, అని నాతో చెప్పి నా పైకి దుంకి నన్ను పట్టుకుందామని ప్రయత్నించింది. నేను ఎలాగో ప్రాణాలు కాపాడుకుని మీ దెగ్గరకు వచ్చాను!” అని చెప్పింది.

అసలే కోపం మీద ఉన్న సింహానికి ఇంకా భగ్గున మండింది. “ఎక్కడ ఆ సింహం!

చూపించు నాకు!" అంది.కుందేలు సింహాన్ని
నూతి దగ్గరకు తీసుకుని వెళ్ళింది. మరో సింహం
నూతిలో ఉంటుందని చెప్పింది.

సింహం నూతిలోకి చూసింది. నీళ్ళల్లో తన
ప్రతిబింబం చూసి మరో సింహం అని అపోహ
పడి గర్జించింది. ఆ గర్జన నూతిలో
ప్రతిధ్వనించింది. సింహం తన ప్రతిబింబం తోనే
యుద్ధం చేయడానికి నూతిలోకి దుంకేసింది.
అందులోని నీళ్ళల్లో మరణించింది.

తప్పించుకుంది.	కుందేలు ప్రాణాలతో ఇలా	
జంతువులకు	అడివిలో	మిగిలిన
జంతువులన్నీ	జరిగినది	చెప్పింది.
	కుందేలు	చాతచక్కం

మెచ్చుకున్నాయి. ఆ రోజునుంచి ప్రశాంతంగా
అడవిలో నివసించాయి.

నీతి :- బలం కన్నా బుద్ధి గొప్పదని
నిరూపించటానికి ఈ కథ మరో నిదర్శనం.

డేగ- శిబి చక్రవర్తి

పేరు:- ఎన్.బి.విక్రీ
తరగతి :- డిగ్రీ మొదటి సంవత్సరం
గ్రూప్:- బిఎస్సీ (బయోటెక్)
కళాశాల:- పి. ఆర్. ప్రభుత్వ కళాశాల

శిబి చక్రవర్తి ఆపదలో ఉన్నవారికి సాయం చేసేవాడు, ఎవరు ఏది అడిగినా దానం చేసేవాడు, ఒక రోజున ఒక పావురం వచ్చి ఆయన దగ్గర వాలింది, తనను కాపాడమని బతిమాలింది, సరే కాపాడతానని ఆయన మాట ఇచ్చారు, ఇంతలో ఒక డేగ వచ్చింది, ఈ పావురం నా ఆహారం, నేను తినాలి దాన్ని నాకు ఇచ్చే అని కోపంగా అడిగింది డేగ, పావురాన్ని ఇవ్వను దానికి బదులు ఇంకా ఏదైనా అడుగు అన్నాడు, శిబి చక్రవర్తి, అయితే పావురం అంత బరువు గల నీ తోడ మాంసం నాకు ఇవు, అని అడిగింది డేగ, శిబి చక్రవర్తి త్రాసు చెప్పింది ఒకవైపు పళ్లెంలో తన తొడ మాంసం కోసి వేసాడు, ఎంత మాంసం కోసం వేసిన పావురం తో సమానం కాలేదు, చివరికి తానే త్రాసులో కూర్చున్నాడు,

పావురానికి బదులుగా మొత్తం తన శరీరం అంతా తిని వేయమని
 డేగను వేడుకున్నాడు, వెంటనే డేగ ఇంద్రుణిగా మారింది. పావురం
 అగ్నిదేవుడి గా మారింది, వాళ్లను చూసి శిబి అశ్చర్యపోయాడు,
 ఇంద్రుడు, అగ్ని దేవుడు ఇలా అన్నాడు, శిబి చక్రవర్తి! మేం నిన్ను
 పరీక్షించాలని వచ్చాం, ఈ పరీక్షలో నీవే గెలిచావు, నీ దానగుణము,
 త్యాగ గుణము చూసి సంతోషించాం గొప్ప దాతగా భూమిలో నీ పేరు
 నిలిచిపోతుంది అని దీవించి అదృశ్యమై పోయాడు.

నీతి :- ఎవటికైనా సత్యమే గెలుస్తుంది

చలిగాడు

ఆదిత్య పనులు త్వరగా ముగించుకున్న వేళ
పచ్చని భుజాలు నల్లగా మారిన వేళ
చంద్రకాంత్ కి బానిస అయిన వేళ
నిశ్శబ్ద బోనులో చిరు గాలులు శబ్దం చేసిన వేళ
చూడని ఆకారాలు ఆకృతులుగా కనిపించిన వేళ
చల్లగాలి స్పర్శకు అతుకుల బొంతలు వణుకుతున్న వేళ
కెవ్వుమనే సింహాలు సైతం బిక్కబోయిన వేళ
చర్మాలూగా మారిన రగ్గుల వేళ
ద్విచక్రానికి గండీ పడిన వేళ
అగ్నిరాజును స్వాగతించిన వేళ
రవికిరణానికి పరీక్ష పెట్టిన రోజులవి
చలిగాడి ఆటలకు అంతేలేని రోజులవి

ప్రకృతి చెపుతున్న సత్యాలు

య. భనుష

IST తియస్ సీటికెసి

222172

పువ్వు నవ్వుతూ చెప్పింది జీవించేది ఒక్క రోజైనా
సంతోషంగా ఉండమని

ఆకు రాలిపోతూ చెప్పింది ఈ జీవితం శాశ్వతం
కాదు అని

చెట్టు చల్లగా చెప్పింది నీవు ఎండలో వున్నా పది
మందికి నీడ కల్పించమని

క్రొవ్వుత్తి వెలుగుతూ చెప్పింది జీవితం చివరి వరకు వరులకు
సాయపడడమే జీవితానికి అర్థమని

సూర్యుడు ఉదయిస్తూ చెపుతాడు ప్రాణి కోటికి వెలుగు
ధార ఇవ్వడమే తన కర్తవ్యమని

చందమామ చల్లగా చెపుతాడు పరుల జీవితాలలో
వెన్నెల నింపడం లోనే పరమానందం అని

సూర్యుడు ఉదయిస్తూ చెపుతాడు ప్రాణి కోటికి వెలుగు
ధార ఇవ్వడమే తన కర్తవ్యమని
చందమామ చల్లగా చెపుతాడు పరుల జీవితాలలో వెన్నెల
నింపడం లోనే పరమానందం అని
మేఘాలు వర్షిస్తూ చెపుతాయి ప్రాణి కోటికి జీవనాధారం
అందించడం లోనే అసలైన ఆనందం అని
గాలి వీస్తూ చెపుతుంది ప్రాణాధారం పంచడం లోనే
పరమార్థం అని
భూదేవి భూ భారాన్ని మోస్తూ చెపుతుంది సహనంతో
ఉండడమే మనిషి జీవితానికి సార్థకత అని
మనిషి ప్రకృతి విరుద్ధ పనులు చేస్తే అంతా వినాశనమే అని
ప్రకృతి చెప్పకనే చేస్తూ చూపిస్తుంది.....

పిచ్చి కుదిరింది!

పేరు: కె.వెంకట లక్ష్మి .

ది.ఎ.(హాన్.ఇ .ప)

1224303

వీరవరంలోని గోపాలం, గోవిందం ఒకనాటి సాయంత్రం పక్క ఊరి సంతకు బయల్దేరారు. ఇంతలో ఎవరో పాలబిందెతో వాళ్ళకు ఎదురువచ్చారు.

"పాలబిందె చాలా మంచి శకునం! మనకు మంచి జరిగి తీరుతుంది," అన్నాడు. గోపాలం.

అతడికి శకునాలపై నమ్మకం ఎక్కువ.

"అంతా నీ వెర్రి! జరిగేదెలాగూ జరుగుతుంది. ఇలాంటి పిచ్చినమ్మకాలు వదిలెయ్యి," అన్నాడు గోవిందం.

వాళ్ళు పక్క ఊరు చేరేసరికి, దాని పొలిమేరల్లో ఒక పెద్ద సభ ప్రారంభం కాబోతున్నది. హిమాలయాల నుంచి వచ్చిన గొప్ప సాధువోకాయన అక్కడ ధర్మోపన్యాసం ఇవ్వబోతున్నాడు. మిత్రులిద్దరూ అది వినేందుకు అక్కడే ఆగిపోయారు.

కొంతసేపు తర్వాత సాధువు వచ్చాడు. మూఢనమ్మకాలను నిరసేస్తూ
అనర్గళంగా సాగిన ఆయన ఉపన్యాసం అక్కడ చేరినవాళ్ళనందరిని
ముగ్ధుల్ని చేసింది. శకునాలనూ, తుమ్ములనూ నమ్మడం
మూర్ఖత్వమంటూ, ఆయన బోధ చేసిన తీరు అద్భుతంగా వుంది. "ఎంతో
మేలు చేసే విషయం! సాధువు బోధలు వినగలగడం మన అదృష్టం !
ఇక మనలో మూఢనమ్మకాలకు చోటే లేదు," అన్నాడు గోవిందం.
అవును, చూశావా! నేను ముందే చెప్పలేదా ? పాలబిందె శకునం వల్ల
మంచి జరుగుతుందని!" అన్నాడు గోపాలం.

స్వీయ ప్రేరణ

పేరు: కె.వెంకట లక్ష్మి

బి.ఎ.(హెచ్.పి).

పరిగెడితే కూడా దొరకని గెలుపు కోసం

పడుకొని కలలు కంటున్నవా!

వ్రతి ఉదయం లే పోరాడు అని ఎవరు చెప్పారు

ఒక్క నీకు నువ్వు తప్ప

తెలుగు భాష ఆవిర్భావం

పేరు: డి. చంద్ర రేఖ
గ్రూప్: 1 ఎఫ్ బి సి
రోల్ నెం: 2221505
టాపిక్ పేరు: తెలుగు భాష

తెలుగు అనేది ద్రావిడ భాషా కుటుంబానికి చెందిన భాష. దీనిని మాట్లాడే ప్రజలు ప్రధానంగా ఆంధ్ర, తెలంగాణలో ఉన్నారు. ఇది ఆ రాష్ట్రాలలో అధికార భాష.

భారతదేశంలో ఒకటి కంటే ఎక్కువ రాష్ట్రాలలో ప్రాథమిక అధికార భాష హోదా కలిగిన కొద్ది భాషలలో హిందీ, బెంగాలీ లతోపాటు తెలుగు కూడా ఒకటి. పుదుచ్చేరిలోని యానం జిల్లా లో తెలుగు అధికార భాష.

ఒడిస్సు, కర్ణాటక, తమిళనాడు, కేరళ, పంజాబ్, సతీష్ గౌడ్, మహారాష్ట్ర, అండమాన్ నికోబార్ దీవులలో గుర్తింపబడిన అల్పసంఖ్యాక భాష తెలుగు. దేశ ప్రభుత్వం భారతదేశ ప్రాచీన భాషగా గుర్తించిన ఆరు భాషలలో తెలుగు భాష 1.

భాషా కుటుంబం: ద్రావిడ భాషా కుటుంబం.

అధికార భాష హోదా గల ప్రాంతాలు: భారతదేశం

1. ఆంధ్ర ప్రదేశ్
2. తెలంగాణ
3. యానం (పుదుచ్చేరి)
4. పశ్చిమ బెంగాల్ (అదనపు భాష)

తెలుగు భాష స్థానం: భారతదేశంలో

భారతదేశంలో అత్యధికంగా మాతృభాషగా మాట్లాడే భాషలలో తెలుగు నాలుగో స్థానంలో ఉంది.

భారతదేశంలో 2011 జనాభా లెక్కల ప్రకారం దాదాపు 82 మిలియన్ల మంది మాట్లాడే వారు ఉన్నారు.

ప్రపంచవ్యాప్తంగా మాతృభాషగా మాట్లాడే భాషల ఎత్త నో లాగ్ జాబితాలో 15వ స్థానంలో తెలుగు భాష ఉంది.

ద్రావిడ భాషా కుటుంబంలో ఎక్కువ మంది మాట్లాడే భాష గా తెలుగు ప్రసిద్ధి పొందింది. భారతదేశంలో 22 వషెడ్యూల్ భాషల్లో తెలుగు భాష 1. తెలుగులో సుమారు పదివేల పురాతన శాసనాలు ఉన్నాయి.

కన్నడిగు డైనా అయిన శ్రీ కృష్ణ దేవరాయలు తెలుగు భాషను "దేశ భాషలందు తెలుగు లెస్స" అ నీ వ్యవహరించాడు. కన్నడ. తెలుగు అక్షరమాలలు చాలావరకూ పోలిక కలిగి ఉంటాయి.

తెలుగు భాషా స్వరూపం:

శబ్దము:

తెలుగు అజంత భాష. అనగా దాదాపు ప్రతి పదము అచ్చుతో అంతము అవుతుంది. దీన్ని గమనించే 15వ శతాబ్దంలో ఇటాలియన్ యాత్రికుడు నీకో లో డాక్ కాంటి తెలుగుని "ఇటాలియన్ ఆఫ్ ది ఈస్ట్" (ప్రాచ్య ఇటాలియన్) గా అభివర్ణించాడు.

తెలుగును సాధారణంగా ఒక పదంతో కలిసి చేరి పోయే భాషగా గుర్తిస్తారు. ఇందులో ఒక నామవాచకానికి దాని ఉపయోగాన్ని బట్టి ఏకమైన అక్షరాలు చేర్చబడతాయి. వ్యాకరణపరంగా, తెలుగులో కర్త, కర్మ, క్రియ ఒక పద్ధతి ప్రకారం ఒకదాని తర్వాత మరొకటి వాక్యంలో వాడబడతాయి.

తెలుగు లిపి:

తెలుగు లిపి చాలా వరకు ఉచ్చరించే గల ఏ క అక్షరాలతో నే ఉండి, ఎడమ నుండి కుడికి, సరళమైన, సంక్లిష్టమైన అక్షరాల సరళితో కూడి ఉంటుంది. ఈ విధమైన ఉచ్చరించగల ఏక అక్షరాలు అనేకంగా ఉండడానికి ఆస్కారం ఉన్నందువల్ల అక్షరాలు "అచ్చులు", "హల్లులు" అన్న ప్రధానమైన ప్రమాణాలను లను కలిగి ఉన్నాయి.

హల్లుల రూపు వాటి వాడుకను బట్టి, సందర్భానుసారము మార్పు చెందుతూ ఉంటుంది. అచ్చుల ధ్వని వాటిలో లేనప్పుడు హల్లులు పరిశుద్ధమైనవిగా పరిగణించబడతాయి. తెలుగు భాష మొత్తం 56 అక్షరాలను కలిగి ఉంది.

తెలుగు భాష ఆవిర్భావ కాలాలు:

ఇవి అరు యుగాలుగా వర్గీకరిం చారు అవి:

- 1.1020 వరకు_ నన్నయకు ముందు(మహాభారతం తెలుగులో అనువదించిన మొదటి ప్రక్రియ)
- 2.1020-1400- పురాణ యుగం
- 3.1400-1510- మధ్యయుగం(శ్రీనాధుని యుగం అని కూడా అంటారు)
- 4.1510-1600- ప్రబంధ యుగం
- 5.1600-1820- దక్షిణ ఆత్య యుగం
- 6.1820- తరువాత- ఆధునిక యుగం

తరువాత కాలంలో గ్రాంథిక, వ్యవహారిక భాష వాదాలు అనేవి వచ్చాయి. నన్నయకు పూర్వం నుంచి గ్రాంథిక భాష ఉంది. వ్యవహారిక భాష స్వతంత్రంగా పరిణామం చెందుతూ వచ్చింది 20వ శతాబ్దం మొదట్లో వీటి మధ్య వ్యత్యాసం వాదోప వాదాలకు దారితీసింది. గ్రాంథికము ప్రమాణ భాష అని, స్థిరమైనదని, మార్పు కూడదని ఈ భాషని రచనల్లో ఉపయోగించాలని వ్యవహారిక భాషా వర్గము వాదించడంతో తెలుగులో పండితలోకము రెండుగా చీలింది.

వ్యవహారిక భాషావేత్త గా దేవులపల్లి కృష్ణశాస్త్రి అని చెప్పవచ్చు ఈయన ప్రాంతీయ భాష భాష యొక్క ప్రాధాన్యతను తెలియజేస్తూ భాష వాదానికి కృషి చేశాడు.

తెలుగు భాష అనేది అజంత భాష. తెలుగు భాష అనేక రూపాంతరాలు చెందుతూ వ్యవహారిక భాష మరియు గ్రాంథిక భాష నీ భాష అని సంస్కృత భాష నుంచి ఉద్భవించాయి. మొట్టమొదటి భారత దేశంలో సంస్కృతి భాషనే ఎక్కువగా ఉపయోగించేవారు ప్రస్తుతం ఈ సంస్కృతభాషను గ్రంథాలను ముద్రించి దానికి మాత్రమే ఉపయోగిస్తున్నారు ఈ గ్రాండ్ గా ముద్రణకు అయితే సంస్కృత భాషను ఉపయోగిస్తూ సామాజిక వ్యవహారాలకు వ్యవహారిక భాషను అలాగే ఉపయోగిస్తున్నారు.

భారతదేశంలో తెలుగు భాషకు అత్యధిక ప్రాధాన్యం ఇచ్చిన రాజులు కాకతీయ ప్రజలు అందువలననే వీరు ఆంధ్ర కవులు ఆంధ్ర రాజుల అని కూడా అంటారు. తెలుగు భాషలో అధిక ప్రాధాన్యతనిచ్చి తెలుగు వారి యొక్క అధికార భాష ఇదే.

పైన పేర్కొన్న ఎన్నో విధాల ద్వారా తెలుగుభాష ఉద్భవించింది.

.....సమాప్తం.....

రాజు

పేరు:కె.లలిత సామిని.

బి.ఎ.(హెచ్.ఇ.పి).

1223020.

ధర్మవరం అనే గ్రామంలో రాజు అనే అబ్బాయి వుండేవాడు. అతనికి చిన్నప్పటినుంచే ఈత కొట్టడం అంటే చాలా ఇష్టం ఆ ఇష్టంతోనే ఈత నేర్చుకున్నాడు. 10వ తరగతిలో వున్నప్పుడు చాలా సార్లు జిల్లా, రాష్ట్ర స్థాయి పోటీలకు ఎంపికయ్యాడు. కానీ వాళ్ళ కుటుంబం ఆర్థికంగా వెనకపడడం వల్ల పై స్థాయి పోటీలకు వెళ్ళే అవకాశం లేకుండా పోయింది. భూపతి వర్మ అనే వ్యక్తి ధర్మవరంలో క ఒక పెద్ద జమీందారు. రాజు వాళ్ళ అమ్మగారు కూడా ఈ ఇంట్లోనే పనులు చేస్తూ బ్రతికేవారు. ఇలా వుండగా ఒక రోజు రాజు అతని స్నేహితుడు కళ్యాణ్ తో కలిసి జమీందార్ గారి ఇంటి దగ్గరకు వెళ్ళారు. వాళ్ళమ్మ రాజుని చూసి "రాజు ఎందుకు వచ్చావ్ అని అడిగింది. అప్పుడు రాజు అమ్మ నేను మళ్ళీ ఈత పోటీల్లో జాతీయస్థాయికి ఎంపికయ్యాను. అందుకని, నాకు పోటీలకు వెళ్ళడానికి దాతగా విరాళం ఇస్తారని జమీందార్ గారికి అడుగుదామని వచ్చానన్నాడు. అప్పుడు వాళ్ళమ్మ వద్దురా

ఆయన చాలా పసినారి, కులం పచ్చిగలవాడు అని చెప్పింది. అయినా రాజు అవి వినిపించు కోకుండా నేరుగా జమీందార్ గారి ఇంట్లోకి వెళ్లి ఈవిషయం చెప్పాడు. అప్పుడు జమీందార్ గారు ఏరా! నీది తక్కువ జాతికులం ఎంత ధైర్యం వుంటే నా ఇంట్లోకి అడుగుపెడతావ్ అని గుండెల మీద తన్నాడు. అడిగినందుకు కూడా రాజు తల్లిని, కళ్యాణ్ ను కూడా కొట్టాడు. మీరు తక్కువ కులం వారు మీకు ఈ పోటీలు అన్ని ఎందుకు అని వాళింటి దగ్గరనుంచి అందరిని తరిమేశారు. రాజు చాలా బాధ పడుతూ ఇంటికి వచ్చేశాడు. కొన్ని రోజుల తరువాత జమీందారు గారు వాళ్ళ పొలం చూడడానికి 9వ తరగతి చదువుతున్న అతని కూతురు ప్రసన్నను వెంటబెట్టుకొని వెళ్ళాడు. అతను కూలీలతో మాట్లాడుతున్న సమయంలో ప్రసన్న ఆడుకుంటూ అనుకోకుండా పక్కనే వున్న బావిలో పడిపోయింది. ఆ సమయంలో ఆ దృశ్యాన్ని జమీందార్ గారు గమనించలేదు. కానీ అక్కడే వున్నా రాజు ప్రసన్న బావిలో పడిపోవడం చూసి పరుగు పరుగున బావిలోకి దూకి ప్రసన్నను కాపాడాడు. అది చూసిన అక్కడ జనం, జమీందార్ గారు బావి దగ్గరకు వచ్చారు. అతని కూతురుని

కాపాడిన రాజుకు జమీందార గారు కృతజ్ఞత చెప్పాడు. తను చేసిన తప్పని క్షమించమని జమీందార్ గారు రాజు వాళ్ళమ్మని అడిగాడు. అంతే కాకుండా రాజు జాతీయ స్థాయి ఈత పోటీలకు వెళ్లడానికి స్వయంగా తనే డబ్బులు ఇస్తానని జమీందార్ గారు చెప్పారు. దానికి రాజు, కళ్యాణ్, రాజువాళ్ళమ్మ సంతోషించారు. అలాగే రాజు కూడా జాతీయ స్థాయి ఈత పోటీల్లో పాల్గొని బంగారు పాతకాన్ని సాధించాడు.

మారని బ్రతుకులు మేపెడు బాధ్యతులు.....

మనసంతా గందరగోళం....

తనువంత చిందరవందరం.....

బ్రతుకులేక బ్రతకలేక

బ్రతుకు బరువయ్యే...

ఆశలు ఆవిరియి....

జీవితం సూన్యమై...

కోరికలు కరువై....

సర్దుకు సాగిపోతున్న ఓ మధ్యతరగతి మనిషి....

అలసిపోయావా ఇక పరిగెత్తలేక....

ఆగిపోయావా ఇక గమ్యానికి చేరలేక.....

చచ్చిపోతున్నావా ఇక బ్రతకలేక....

పిచ్చి కవిత్యం....

పుస్తక పఠనం

శివాజీ

మేము పుస్తకప్రేమికులం బాల్యంలో
బాలాభారతం ప్రతిరోజూ పత్రికాపఠనం
కాలక్షేపానికి కవితలు ఖాళీగా ఉంటే నవలలు
కాలం కరువైతే కథానికలు గుండె బరువైతే
కాళీదాసు కథలు విజ్ఞానానికి మ్యాగజైన్లు
వినోదానికి వికటకవి హాస్యాలు సామాజిక
స్పృహకోసం శ్రీశ్రీ రాతలు, గురజాడ గేయాలు,
వీరేశలింగం నాటకాలు ఇలా పుస్తకాలతోనే
సంభాషిస్తూ పుస్తకాలతోనే జీవిస్తూ లోకాన్ని
మయమరిచి గ్రంథాలలోకంలో జీవించే
మనుషులం మేము ఈ అంతర్జాలం
పుస్తకప్రేమికులం మేము

నా ప్రయాణం

P.PAVAN

B.VOC

ఒక చోట నుండి మరొక చోటికి పోవడానికి కాదు

కొన్ని జ్ఞాపకాలను

ఇంకొన్ని బంధాలను

మరికొన్ని సౌఖ్యాలను విడచి

సరికొత్త అనుభవాలను

అనుబంధాలను

స్నేహాలను వెతకడానికి బయలుదేరాను.

ఈ ప్రయాణం

కాసేపు High wayలా సాఫీగా

కొత్త వాటిని పరిచయం చేస్తుంటే

ఇంకాసేపు Service roadలా

గతుకుల గతాన్ని గుర్తు చేస్తుంది.

ఎన్నో మైలు రాళ్ళను దాటి

రాయి వంటి నా మనస్సును తెలుసుకున్నాను.

TOLL GATEలను దాటుతూనే

నా మెదడులోని దళ్లను పెరికాను

కొత్త వాటిని వెతికే క్రమంలో

నాకు నేనే కొంగొత్తగా దిరికాను

కడిగిన ముత్యంలా

కరిగించిన పసిడిలా

సానపెట్టిన వజ్రంలా

చెక్కిన శిల్పాలా

ALONE

..Kavyasri tamarapalli

I am alone in this vast world Though the
god gave me everyone
I am alone in this huge menage Though I
had relationship with everyone
I am alone in this cruel society Though
everyone gets educated I am alone in this
restricted parentage
To brawl with my parents to shine my
talent I am alone in this Indian culture
Of course it gave me Manacles But I am
not Alone in the world of mine To cut
off those with my 'Morale'

G.Deepika Rama
MA English literature

Nature's beauty is all around
From the mountains to the sea
The flowers bloom, the birds sing
And the leaves rustle in the
breeze

Women and girls are also part
of nature with their beauty and
grace They are the flowers
that bloom And the light that
shines on our face.

అత్యాశ ఫలం

:డా. పార్ల కుమార్

డిగ్రీ మొదటి సంవత్సరం

బి.ఎస్.సి (ఆక్సా టెక్నాలజీ)

ఒక ఊళ్లో గోవిందునే యువకుడు ఉండేవాడు. అతను ఆవులు, గేదెల మందను కొండ ప్రాంతానికి తీసుకెలుతుండేవాడు. అయితే అవి గడ్డి మేస్తూ చుట్టుపక్కల అటుపడితే అటు వెళుతుండేవి. తప్పిపోతే దొరకవని గోవిందుడు వాటికి చిన్న చిన్న గంటలు మెడకు కట్టాడు. వాటిని మెత్తకు వదిలేసి తాను కట్టెలు కొడుతుండేవాడు. సాయంత్రం అన్నింటికీ ఇంటికి మళ్లించేవాడు. గంటలు కట్టడంతో ఎంత దూరంలో ఉన్న వాటిని గుర్తించేవాడు. ముఖ్యంగా తనకు ఎంతో ఇష్టమైన ఆవుకి మంచి ఖరీదైనా గంటలు కట్టాడు. అందువల్ల అది తప్పిపోకుండా ఉండేది. ఒకరోజు ఆ గేదెలు మేస్తున్న వైపు ఒక వ్యక్తి వెళుతు ఆ ఖరీదైనా గంట ఉన్న ఆవును చూశాడు. ఆ ఆవును ఎలాగైనా తస్కరించాలనుకున్నాడు.

వెంటనే గోవిందుడి దగ్గరకి వెళ్లి,

వెంటనే గోవిందుడి దగ్గరకి వెళ్లి, "ఆవు మెడలో గంట ఎంతో బావుంది. నాకు అమ్ముతావా, నీకు కావాల్సినంత సొమ్ము ఇస్తాను" అని అడిగాడు. "వీడెవడో వెర్రివాడిలా ఉన్నాడు. ఉత్తి గంటకి ఎంతో డబ్బులిస్తున్నాడు" అని మనసులో నవ్వుకుని సరేనన్నాడు గోవిందుడు. ఆ వ్యక్తి ఆ గంటను తీసుకుని డబ్బులిచ్చి వెళ్ళాడు. ఆ మరునాడు ఆ గంట కొన్న వ్యక్తి గోవిందుడు ఉన్న చోటికి వచ్చాడు. నెమ్మదిగా మెడలో గంటలేని ఆవును ఇంటికి తీసికెళ్ళిపోయాడు. సాయంత్రం కాగానే ఆ ఆవు తప్ప అన్ని కనిపించాయి. గంట లేకపోవడంతో ఆ ఆవు ఎక్కడున్నదో తెలియలేదు. ఆవు పోయిందని భాద పడ్డాడు. ఆ గంట కొన్న వాడే ఆవును దొగాలించి ఉంటాడని గ్రహించలేకపోయాడు.

అయ్యో, గంట ఉంటే బాగుండేదే అని చింతించాడు.

నీతి :- అత్యాశకు పోతే మన దగ్గర ఉన్నది కూడా పోతుంది.

జీవితం - మలుపు

బి.రాజ్య లక్ష్మి
B.Sc (fbc)
2211504

చక్కని పల్లెటూరు, అక్కడ మనుషులంతా మంచి మనసుగలవారు, ఎంతో అందమైన బంధాలు, బంధుత్వాలతో నెలకొని ఉండేది. కల్పవంశీని మనసులు వాళ్ళవి. ఆ ఊర్లోని ఒక మంచి కుటుంబం ఉంది. ఆ కుటుంబం ఆనందాలకు నెలవు. ఆ కుటుంబంలోని పెద్దలు ధనమ్ముభీమయ్య అనే దంపతులు, వీరికి ఐదుగురు సంతానం. వారిలో పెద్దవాడు రాజన్న, చిన చిన్న వాడు ప్రభాకర్, ఇంకా చిన్న వాడు మధన్, వీరితోపాటు ఇద్దరు ఆడ కూతుర్లు పెద్దది నాగమ్మ చిన్నది బేబమ్మ. వీరంతా కలిసి వారి కుటుంబాన్ని ఆనందాలు హరివిల్లు లా, అందంగా చక్కదిద్దుకున్నారు. పెద్దకూతురు నాగమ్మ కు పెళ్లి చేసేసారు. రాజన్న మాత్రం తన తోడబుట్టిన వారికి పెళ్లిళ్లు అయ్యాకనే చేసుకుంటానని వట్టాడు. రాజన్న కుటుంబం లో అందరికంటే ఎక్కువగా చదువుకున్నవారు. విలువలు తెలిసినవారు ఇంతలో ప్రభాకర్ని రాధను ఇచ్చి పెళ్లి చేసారు. ప్రభాకర్ కి తాగుడు అలవాటు ఎక్కువ. భార్యను బాధిస్తూ ఉండేవాడు, కాని రాజన్న తప్పని తమ్ముడిని మందలించేవాడు, ప్రభాకర్ కి తన అన్నయ్య అంటే ఇష్టం. రాజన్నకు కూడా తన తమ్ముడంటే ఇష్టం. ఆ ఇష్టం వలనే ఏమో ప్రభాకర్ తన అన్న మాట తప్పి ఎవరి మాటలు వినే వాడే కాదు, ఆ ఇంట్లోని ఆనందాలు ఇంకా పెంచడానికి, నందడిని

తేవడానికి రాధ కడుపులో ఒక చిన్న పాప పడింది, అది ఆ ఇంట్లో ఇంకా
సంబరాన్ని తెచ్చింది.

అందరూ రాధను జాగ్రత్తగా చూసుకునేవారు, భర్త ప్రభాకర్ కి కూడా బాధ్యత
పెరిగింది. తనలో మార్పు వచ్చింది.రాధకు ఇంతలో ఒక అందమైన పాప పుట్టింది.

ఆ పాపంబే రాజన్నకు చాలా ఇష్టం. ఆ పాపను బంగారు బొమ్మలా
చూసుకునేవారు, అంతే జాగ్రత్త చేసేవారు ఆ పాపని. ఆ పాపకు ఏం జరిపిన
పండుగలా చేసేవారు, మధన్ కి కూడా పెళ్లి చిన్నమ్మతో చేసారు.ఇంక ఇంట్లో
ప్రపంచ యుద్ధమే మొదలయ్యింది ఆమె రాకతో, చిన్న దానికి పెద్ద దానికి అందరితో
గొడవలు పెట్టుకుని మధన్ తన వాళ్ళతో తగాదాలు పుట్టించింది.

అప్పటిదాకా ఒక్కటిగా ఉన్న కుటుంబం కాస్తా నాలుగు ముక్కలుగా
చీలిపోయింది,పండగలనుఎంతో వైభవంగా చేసుకునే వారి కుటుంబం లో నవ్వులు
మాయం,చిన్నకోడలు చిన్నమ్మ అంతటితో ఆగలేదు, ఇంట్లో ఆస్తి గొడవలు
లేవనెత్తింది. ఆ గొడవలు వలనే రాధమ్మ తన భర్తను తీసుకుని తన పుట్టింటికి
వెళ్ళిపోయింది తన తోటి కోడలు పోరు భరించలేక, ఆ కుటుంబానికి పెద్దలయిన
ధనమ్మ భీమయ్య బేబమ్మను తీసుకుని వారిల్లు వదిలేసి అద్దెకు వెళ్ళిపోయారు,
ఎందుకంటే వారికి ఆ ఇంటి మీద ఒప్పుకోలేదు.... ఉన్న ప్రేమా..... ఆ ఇంటిని
పెంచడానికి మనసు ఒప్పుకోలేదు.....

కానీ మనుషులు విడిపోయిన వారి మనసులు మాత్రం ఎప్పుడూ దగ్గరగానే ఉన్నాయి,
వారి మధ్య ప్రేమ అలానే ఉంది.....

ప్రభాకర్ తన అన్న మీద అభిమానంతో ఆయన పేరు కలిసేలా ఆ పాపకు రోజూ అని
నామకరణం చేశారు. ఆ పాప ప్రతి పుట్టినరోజూను పండుగలా చేసే ఆ కుటుంబం
ఇప్పుడు విడిపోయి వేరుగా ఉండడం వారికి చాలా బాధను కల్గించింది, కానీ వారికి
ఆ పాప మీద ఉన్న ప్రేమ వలనే...రాజన్న ఆ పాపకు బట్టలు, కేకులు తన
తల్లిదండ్రులతో పంపించాడు, కానీ రాజన్న వెళ్ళకుండా తనని, తన మనస్సును
బలవంతముగా కట్టేస్తున్నాడు. కానీ అతడు రోజూను తలుచుకునే వాడు. రోజూకి
ఎంతమంది వచ్చినా తన పెదనాన్న రాలేదనే మూతిముడుచుకొని, ఏమీ తినకుండా
ఏడుస్తూ ఉండిపోయింది. అలా తాను జ్వరాన్ని తెచ్చుకుంది. ఆ వంకతో పెదనాన్న
దగ్గరకు వెళ్ళి కొన్ని రోజులు ఆయనతో సంతోషంగా ఉండాలని అందర్నీ ఒప్పించి
వెళ్ళింది. అలా తను రావడం చూసి రాజన్న కళ్ళలో కోటి వెలుగులు కన్పించాయి.
రోజూ కళ్ళలో కూడా అదే ఆనందం.... వీళ్ళిద్దరి ఆనందంతో వారి అనుబంధం ఎంత
ముచ్చటయినదో అని అందరూ అనుకున్నారు. రోజూకి జ్వరం అని తెలిసి తనను
కొళ్ళు కిందపెట్టనివ్వకుండా రాజకుమారిని సేవలు చేసినట్లు చేసాడు. తను కోరినవన్ని

క్షణాలలో తెచ్చి ముందు పెట్టేవాడు. అలా రాజన్నను చూసి తనకి పెళ్లి అయ్యంటే ఈ పాటికి ఇంత కూతురు ఉండేదని ధనమ్మ అనుకుని ఉమా అనే అమ్మాయితో వివాహం చేసారు. కానీ ఆ పెళ్లి ఇంట్లో ఎవరికీ ఇష్టం లేదు ఎందుకంటే ఉమ మంచిది కాదని, తనకి జాతక దోషం ఉందని ఆ అమ్మాయి ఊరు ఊరంతా కోడై కూయడమే. ..కానీ రాజన్న వారి మాటలను లెక్క చేయలేదు. అతడు ఒక ఆడపిల్ల జీవితాన్ని నాశనం చేయకూడదు అని ఉమను వివాహం చేసుకున్నాడు. కానీ కుటుంబమంతా రాజన్నకు ఏమవుతుందో అని భయం వారిని కలవరపడేలా

చేసింది. పెళ్లి అయి రెండు రోజులు కూడా గడవకుండానే రాజన్న కన్నుమూశారు. ఆయన ఉదయం బయలుదేరి వెళ్ళేటప్పుడు ఉమా ఎదురు రావడం వల్లనే రాజన్న చనిపోయాడని అందరూ ఈమెను నిందించారు. కానీ కుటుంబమంతా విషాదాన్ని చోటు చేసుకుంది. రోజూకి తన పెదనాన్న దూరం అవ్వడాన్ని తట్టుకోలేకపోయింది, ఆయన్ని చివరి చూపులకు కూడా నోచుకోలేదు. శవాన్ని చూడగానే ఏడ్చి ఏడ్చి స్పృహ తప్పితే అదే సమయంలో రాజన్నను తగులబెట్టారు, అంత్య అంత్యక్రియలు పూర్తి చేసేసారు. అందరూ కన్నీటి వీడ్కోలు తెలిపారు. కాని ఉమను మాటలతో బాధించారు. తన వలనే రాజన్న మరణించాడని మాటలతో క్రుంగడిసారు. కానీ రోజూ మాత్రం ఆమెను సాధించవద్దని, తన తన పెదనాన్న ఈమెను ఇష్టపడి పెళ్లి చేసుకున్నాడు అని అందరికీ చెప్పింది. ఆయిన భర్త చనిపోతే భార్యను నిందించడం తప్పని చెప్పింది. కానీ చివరికి ఏడుస్తూ ఇవి మా పెదనాన్న నాకు నేర్పించిన సీతి అని రాజన్నను గుర్తుచేసుకుంటూ చెప్పేసి అక్కడినుండి ఏడుస్తూ వెళ్ళి పోయింది.

అది చూసిన వాళ్ళందరూ తన మాటలకు ముక్కున వేలు వేసుకున్నారు. చిన్నదయిన ఈ పిల్లకి ఉన్న ఆలోచన మనకు లేదని సిగ్గుపడ్డారు, కాని ఆనందంగా ఉన్న ఆ కుటుంబం జీవితాల్లో రాజన్న మరణం.....ఒక విషాదమైన మలుపును తిప్పింది.

అమ్మ ప్రేమ అమృతం

M. కమలాంజలి
1st BACHELOR II
1224311

అమితమైన ప్రేమ అమ్మ
అంతులేని అనురాగం అమ్మ
అలుపెరుగని ఓర్పు అమ్మ
అద్భుతమైన స్నేహం అమ్మ
అపురూపమైన కావ్యం అమ్మ
అరుదైన రూపం అమ్మ..

కడుపులో తన్నుతున్నా కనిపెంచే

బంధమే అమ్మ కనిన తరువాత

• కడుపులో పెట్టుకుని

చూసుకునే గొప్ప దైవమే...అమ్మ

అమ్మ మనసు ప్రేమలో ఆమె

మాట తీపిలో అమృతమ్ము

తొణకదా?

ప్రకృతి అందాలు పై కవిత్యం

P. Kalyani
1st.BA(THP)
122340

ఊహకు అందని ఆనందాలు చిగిరిస్తున్న ఈ నేలలో,
ఊపిరి కూడా ఊయలై విహరిస్తున్న ఈ కాలంలో,
మనసుకోరే మరో లోకం చూడాలనిపిస్తున్న ఈ వేళలో,
ప్రకృతి కన్నా గొప్పది ఏమీ లేదు ఈ ధరణిలో..

అందుకే,

ఇప్పటికైనా కనులు తెరిచి, ఈ ప్రకృతిని కంటికి రెప్పలా
కాపాడుకుందాం..

ఎందుకంటే, తుదిశ్వాస వరకూ ప్రకృతి అందాలకు
బానిసలమే అందరం...

ప్రకృతి నాడు_నేడు

సాంకేతిక మహమ్మారి తల్ల డిల్లె నాతల్లి కరువాయే వనాలు
మరుగాయే మృగాలు

ఆడుగారే జలాలు అంతరించే ఫలాలు బీడుబారె భూములు
భవనాలాయే పొలాలు ఊహలాయే పచ్చిక పొలాలు.... ఖరీదాయే
స్వచ్ఛటి గాలులు బరువాయే బ్రతుకులు..... చెరువాయే కన్నీళ్ళు
బక్కచిక్కిన రైతులు.. గొడ్డుచాకిరి ఎద్దులు మోయలేని బరువులు.....
తీర్చలేని ఋణాలు పురుగు మందు మెతుకులు... పుస్తకాలూడిన
యువతులు ప్లాస్టిక్ వస్తువులు... ప్రాణాంతకవ్యాదులు సెల్ ఫోన్
టవర్లు... పిచ్చుకమ్మ సమాధులు హైబ్రిడ్ ఉత్పత్తులు... అంతరించే
ఆయుష్షులు లోపించిన సహజత్వం... క్షీణించిన పటుత్వం
గతితప్పిన ఋతుక్రమం.... మతితప్పెను మన క్రమం అతివృష్టిలు...
అనావృష్టిలు,..... తుఫానులు భూకంపాలు.. సునామీలు...
సుడిగుండాలు ప్రలయాలు.. ప్రవాహాలు చెప్పుకుంటూ పోతే
కోకొల్లలు.

చినుకు కురిసిన క్షణం పుడమి పరిమళం,
నీలిగగనాన విరిసిన హరివిల్లు వర్ణం,
నిశీధిలో మిణుగురుల కాంతితరంగం, పచ్చని
పొలాన వీచే సమీరం, అలుపులేక ప్రవహించే
సెలయేటి ప్రవాహం, శిశిరాన్ని మరిపించే
వసంతరాగం, ప్రకృతిలో దాగిన వర్ణాలు
అనేకం.

ఎందుకు కులం

M. Gowthami
1st BA CHEP
1223019

మనకెంత ఆస్తి ఉన్నా తినేది ఆహారాన్నే,
మనకెంత గుర్తింపు ఉన్న అందరు చూసేది

మంచిగుణాన్నే..

మనమెంత మంచి కులం లో... పుట్టినా అందరు
చూసేది "మంచితనాన్నే...."

అక్రమ సంబంధానికి లేని కులం
పెళ్లి విషయంలో ఎందుకు
అవసరానికి లేదు కులం
ఇప్పుడెందుకు కులం....

ప్రాణం మీదకు వచ్చినపుడు ఎవరి
రక్తమైన ఎక్కించుకునే మనం
బ్రతికినంత కాలం కులం అనే పేరుతో
వేరుగా జీవించడం అవసరమా.??

అమితమైన అమ్మ ప్రేమ

T. Anusha

1st BACTHP

1223409

- కడుపులో తన్నుతున్నా
- కనిపించే బంధమే ఆమ్మ
 - కనిన తరువాత
- కడుపులో పెట్టుకుని చూసుకునే
గొప్ప దైవమే...అమ్మ

అమితమైన ప్రేమ అమ్మ
అంతులేని అనురాగం అమ్మ
అలుపెరుగని ఓర్పు అమ్మ అద్భుతమైన
స్నేహం అమ్మ అపురూపమైన కావ్యం
అమ్మ అరుదైన రూపం అమ్మ...

అమ్మ కన్న మంచిది ఆమె
వంటి పెన్నిధి ఎంత వెదకి
చూచినా లేదు లేదు ఎందునా.

అమ్మ కంటి వెలుగుతో ఆమె చేతి
చలువతో బ్రతుకు పూలు పూయదా?
సతము ఫలము లీయదా?

అమ్మ మనసు ప్రేమలో ఆమె మాట
తీపిలో అమృతమ్ము తొణకదా?

నాన్నకు ప్రేమతో

వి.పావని
1st BA (THP)
1213425

నాన్నా ! జీవితం అంటే ఎలా ఉంటుందో నేర్పించావు, నేను
భయపడితే నాకు ధైర్యం చెప్పావు.

నేను పుట్టినప్పుడు నాకు కొడుకు పుట్టాడు అని పండగ చేశావంట అనుపత్రిలో డాక్టరమ్మకు పెద్ద పెద్ద
చాపలు కూడా ఇచ్చావంట!

నాతోటి స్నేహితుల వాళ్ల నాన్నలు వాళ్లను వేటకు తీసుకెళ్లే నువ్వు మాత్రం నన్ను బడికి పంపేవాడివి,
ఎవరన్నా వచ్చి ఏమయ్యా ఒక్కడవు రాకపోతే నీ కొడుకుని తోడు తెచ్చుకోవచ్చు కదా అన్న వాళ్ళనీ,

నా కొడుకు నాకలా వేటకీ, మట్టికీ పరిమితం అవ్వకూడదు, నా
కొడుకు చదువుకోవాలి అని చెప్పేవాడివి,

అమ్మ నాకు అడిగినప్పుడల్లా రోజూ డబ్బులు ఇచ్చేది. నాన్న నాకు అలా ఇవ్వడం అని అనుకునేవాడివి,
కానీ అమ్మ దగ్గర డబ్బులు లేనప్పుడు అమ్మ కన్నా ఎక్కువ డబ్బులు నువ్వే ఇచ్చేవాడివి,

నేను నీతో సెలవుల్లో చెరువు పనికి వచ్చేటప్పుడు కష్టమైన పని నువ్వు చేసి, కష్టం
లేని పనిలో నన్ను పెట్టేవాడివి,

ఇలా ఎన్నో విధాలుగా నన్ను ఆనందంగా ఉంచడం కోసం దాని వెనక నువ్వు ఎంతో బాధపడే వాడివి,

నాన్న నీ ప్రేమ వెలకట్టలేనిది, చెబుదామన్నా కాలం సరిపోలేనిది, ఎలా చెప్పమంటావ్ ఏమని
చెప్పమంటావ్! అమ్మ కనడం వరకే తన బాధ్యత కన్నాక తన కొడుకు తన కాళ్ళ మీద నిలబడేంత
వరకు అంతా నాన్న బాధ్యతే!

నాన్న నువ్వు అమ్మలా సైకి ప్రేమని చూపలేకపోయినా, నువ్వు
నాకోసం చేసే ప్రతి పనిలోనూ నా మీద నీకు ఎంత ప్రేమ ఉందో తెలుస్తుంది నాన్న,

నాన్న నేను ఎవరితో ఎలా ఉండాలో చెప్పింది నువ్వే, ఏది
మంచి ఏది చెడు నేర్పింది నువ్వే, భయాన్ని ఎలా
ఎదిరించాలో చెప్పింది నువ్వే, బాధను ఎలా
బడించాలో చూపింది నువ్వే, నా జీవితం అనే
పుస్తకంలో ప్రతి అక్షరం నువ్వు రాసిందేనాన్న! ఏమిచ్చి నీ
ఋణం తీర్చుకోగలను నాన్న! నీ కొడుకు గా ఈ చిన్న కవిత నీకోసం నాన్న!

విజయం

MEISETTI
SIRISHA DEVI
1st B.A.H.T.P.

• మీకంటూ ఒక లక్ష్యం పెట్టుకుని పని చేయండి లేకపోతే.....! వేరే వాళ్ల లక్ష్యం కోసం పని చేయాల్సి వస్తుంది. సూర్యుడు కంటే ముందు ఎవరు నిద్రలేస్తారో.....! వారే విజయం సాధిస్తారు.

• ప్రపంచం గురించి పట్టించుకోకండి. మీరు ఏం చేసినా.. చేయకపోయినా విమర్శించడమే వారి పని.....

• మట్టితో పోరాడితేనే ఒక విత్తనం --

మొక్కగా ఎదగ గలదు.....

ఎదురుదెబ్బలకు తట్టుకొని నిలబడితేనే

ఏ మనిషి అయినా జీవితంలో

పరిపూర్ణుడుగా ఎదుగుతాడు.

* లక్ష్యం లేని జీవితం..... చుక్కాని లేని నావ
లాంటిదే... లక్ష్యాన్ని చేరే క్రమంలో తప్పులు
దొర్లుతున్నాయని బాధపడవద్దు..... లక్ష్యం
ఉన్నవాడు ఒక తప్పు చేస్తే ఏ లక్ష్యం లేని వాడు
వంద తప్పులు చేస్తాడు... అందుకే జీవితంలో
కొన్ని లక్ష్యాలను కలిగి ఉండడం ఎప్పుడూ
మంచిది...

*జీవితం అనేది గమ్యం కాదు...

గమనం మాత్రమే... ఎన్నిసార్లు

ఓడినా గెలవడానికి అవకాశం

ఉంటుంది... గమ్యం అనంతం...

గమనం అనేకం.....

* సాధ్యం కాదు అనుకుంటే...! ఏ

పని చేతకాదు.. ప్రయత్నించి

చూడు!! పోయేదేముంది... గెలిస్తే

సంతోషం వస్తుంది..!ఓడితే

అనుభవం వస్తుంది.

మాతృభాష

పేరు: పి. వనజ

Class: 1st Bsc (CZAC)

Read No :-2221716

మాతృభాష ఏదైనా అది తల్లి తో సమానం. మనం తల్లిని ఎంత గౌరవము ఇస్తామో, మన మాతృభాష ని కూడా అంతే గౌరవించాలి. అది తెలుగు కావచ్చు, ఆంగ్లం కావచ్చు, హిందీ కావచ్చు. ఎవరి భాష వారికి అది గొప్పది. మనం తెలుగు భాష తక్కువ అని అనుకో కూడదు. తెలుగు భాష కి చాలా చరిత్ర ఉంది. తెలుగు భాష సంస్కృతం నుండి ఆవిర్భవించింది. అందులో ఎందరో కవులు, రచయితలు గ్రంథ కర్తలు చాలా చాలా రచనలు చేశారు. పర భాష లను గౌరవించడమే తెలుగు భాష, తెలుగు వారి గొప్పతనం. ప్రపంచపు తెలుగు మహాసభలు అమెరికాలోనూ , పశ్చిమ ఆసియా లోనూ , ఆంధ్ర తెలంగాణ లోనూ ప్రతి సంవత్సరం జరుగుతాయి. అమెరికా తెలుగు వారింకా తెలుగుని గౌరవిస్తున్నారంటే, దానర్థం తెలుగు చాలా గొప్పదనేగా.

తెలుగు భాష గొప్పతనం తెలియాలంటే తెలుగులో సంభాషించాలి. గొప్పవాళ్లు రాసిన రచనలు పద్యాలు, గద్యాలు, గేయాలు, కథలు, కవితలు, పల్లెగీతాలు, కూనిరాగాలు, ఇంకా హాస్య రచనలు, విప్లవ రచనలు , విప్లవ గీతాలు చదవాలి. ఎన్నిటిలోనూ వారు చేసే భావ ప్రకటన, కొత్త కొత్త పదాలు, ప్రాసలు, సంగీతాలంకారాలు, జ్ఞానం, చరిత్ర తెలుస్తాయి.

మన పట్టణాలు, పల్లెలు, అక్కడ ఉండే ప్రజలు, విహారయోగ్యమైన ప్రదేశాలు, యాత్రికుల అనుభవాలు, కట్టడాలు, సెలయేర్లు, అడవులు, వన్య ప్రదేశాలు, గుడులు గోపురాలు, ఇంకా నదులు, పుణ్య క్షేత్రాలు, ఇంకా ఎన్నెన్నో ఉన్నాయి మన ప్రదేశాలలో. కానీ మనం అన్నీ చూడలేము. వాటినిగూర్చి మనం తెలుసుకొని ఇంకొకరికి ఆవిషయాలు చెప్పాలి. మన భాష గొప్పతనం ముందర మనం అర్థం చేసుకొని తరువాత అది తెలియని వారికి చెప్పాలి.

మన భాషలో ఎన్నో గొప్ప భక్య గీతాలు, మహాభారతం, రామాయణం , భాగవతం, దశావతారాలు ఇలా ఎన్నెన్నో ఉన్నాయి. మనం ఈకాలంలో ఇవేవీ చదవకుండా పాశ్చాత్య సంస్కృతి పైనే ఎక్కువ మక్కువ చూపడం న్యాయం కాదు పద్ధతి కాదు. అది మాతృ ద్రోహం చేయడమే.

త్యాగరాజు కృతులు, అన్నమయ్య కీర్తనలు కోట్లాది మండి
నోళ్లలో ఎపుడూ నానుతూనే ఉంటాయి. క్రీస్తు పూర్వం
300 వ సంవత్సరం లోనే భట్టిప్రోలు కవి తన రచనలు
చేశాడు. చాళుక్యుల కాలం లో , ఇక్ష్వాకుల కాలం లో
తెలుగు ఎంతో అభి వృద్ధి చెందింది. జక్కన, గొన
బుద్ధారెడ్డి (రామాయణం), గౌరన కవులు భక్తి రచనలు
చేశారు. శ్రీనాథుని కావ్యాలు అతి సుందరమైనవి మరి
అత్యంత ఆహ్లాదమైనవి. చిన్నయ సూరి తెలుగు
వ్యాకరణాన్ని రాశాడు.

ఆధునిక కవులలో రచయితలలో, విశ్వనాథ
సత్యనారాయణ, గురజాడ అప్పారావు, నండూరి
సుబ్బారావు, దేవులపల్లి కృష్ణ శాస్త్రి, మహాకవి శ్రీశ్రీ , సి
నారాయణ రెడ్డి ఎంతో గొప్పవాళ్లు. సామాజిక సమస్యల
పైన ప్రజలకు అవగాహన కలిపిస్తూ ఎన్నో కవితలు,
వ్యాసాలు , గేయాలు రాశారు.

ఇంత గొప్పభాష తెలుగు భాషాదినోత్సవం ఆగస్టు 29న
ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం జరుపుతుంది. తెలంగాణ తన
రీతి లో తెలుగు వారందరి తోను తెలంగాణ దినోత్సవ
వేడుకలలో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు
జరుపుకొంటుంది.

అమ్మ ప్రకృతి

ఎస్.లోకేశ్

1st BA (HEP-1)

నల్ల మబ్బులు క్రమ్ము కొనగా..!
తెల్ల చినుకై కుమ్మరించగా..!
పుడమి తల్లి పులకరించగా..!
నేలతల్లి నెలలు తప్పుగా..!
వచ్చి చేరెను వానచినుకు..!
నిండ తడిపెను నీటి చినుకు..!
వాగు వంకలు పొంగి పొర్లగా..!
చెరువు దొరువులు నిండి మునగగా..!
వెండి పరదా పరిచినట్లు..!
ఎటు సూచినా నిండు తనమే..!
అన్ని చెట్లకు ప్రాణమొచ్చెను..!
అమ్మ తనమును అలుముకొనేను..!
కమ్మనైనా ఫలామూలిచ్చి..!
జేజేలు గొట్టగా జనముకిచ్చి..!!

జానపద గీతం

A.GOWTHAMI
1ST YEAR
AQUACULTURE

పుట్టినింటిలోనా కన్యాబుట్టిందనీ ||
బామనడగనా వొస్తేమో బలరామన్నా
బామనడగనా వొస్తేమో || సెసిరేకా సిన్నాదీ
బలమంతూడపిమన్యా యిద్దరికీ
యీడులేదాన్నా బలరామన్నా యిద్దరికీ
జోడివుందన్నా ||
మాటా మాటాకీ పతిసెప్పితేనమ్మా మెడబట్టి
తోసేనమ్మా| సుబద్ధరమ్మా మెడబట్టి
తోసేనమ్మా ||
అడవులా అడువూలా ఆకూలా మేసేటీ
అడుపు సెంచులూ మీరమ్మా| సుబద్ధరమ్మా ప
అడుపు సెంచులూ మీరమ్మా ||

**యేళేకీ రాజ్యాముందీ యెక్కేకి
గుర్రాలుండాయి అడువు
సెంచులుకాదన్నా |
బలరామున్నా అడవు
సెంచులు కాదన్నా ||
రూకాలుంటేగానీ కన్యాలుకు
కరువేనా || బామలకూ
కరువేమున్నా | బలరామున్నా
కన్యలకు కరువేమున్నా ||**

అమ్మకీ ప్రేమతో

V. రమణ
BA (EEP)
1223327

అమ్మా ఈ జన్మ నువ్వు ఇచ్చిన బహుమానం..... నీ
రక్త మాంసాల ప్రతి రూపం నేను నీ ప్రాణమే పణంగా
మాకు జన్మనిచ్చేవు.... ప్రేమ అప్యాయతలతో నన్ను
అనురాగం పెనవేసి పెంచేవు

కొలవలేరు ఏవరు నీ ప్రేమ ఈ లోకం లో ఈ
భూమి మీద అందరికీ నువ్వే ఆధారం ఎంతటి
వారైనా నీ ప్రేమకు దాసోహం మొదట గురువు
మొదటి దేవుడు మొదటి మాట నువ్వే అమ్మ...

కథలు ఎన్నోచెప్పావు జోల పాడి నిద్ర పుచ్చావు
ఆ దేవుడు కుడా తక్కువే నే అనురాగం ముందు
అందరి దేవతల మరు రూపం నువ్వ నాకు
తెలిసి ఏవరు లేరు నీ ప్రేమకు సాటి అమ్మ

జానపద గీతాలు

చంద్రిక

2220708

1 బిస్ సి

బయోటెక్నాలజీ

పుట్టినింటిలోనా కన్యాబుట్టిందనీ ||
బామనడగనా వొస్తేమో బలరామన్నా
బామనడగనా వొస్తేమో || సెసిరేకా సిన్నాదీ
బలమంతూడపిమన్యా || యిద్దరికీ
యీడులేదాన్న బలరామన్నా యిద్దరికీ
జోడివుందన్నా ||
మాటా మాటాకీ పతిసెప్పితేనమ్మా ||
మెడబట్టి తోసేనమ్మా | సుబద్ధరమ్మా
మెడబట్టి తోసేనమ్మా ||
అడవులా అడువూలా ఆకూలా మేసేటి ||
అడుపు సెంచులూ మీరమ్మా |
సుబద్ధరమ్మా
అడువు సెంచులూ మీరన్నా ||

యేళేకీ రాజ్యాముందీ యెక్కేకి
గుర్రాలుండాయి అడవు
సెంచులుకాదన్నా బలరామన్నా
అడవు సెంచులు కాదన్నా ||
రూకాలుంటేగానీ కన్యాలుకు కరువేనా
|| బామలకూ కరువేమన్నా
బలరామన్నా కన్యలకు కరువేమన్నా||

అమ్మ ప్రేమ

హాసిని
1 ది. ఎస్. సి

మధురానికి అర్థం
నిజమయిన స్నేహానికి చిహ్నం
నిరంతరం నీ తోడయి వుండే నేస్తం
కనిపించే దేవతే అమ్మ
సప్తస్వరాలు చాలవు అమ్మ పాడే జోలపాట
ముందు
అమ్మ ఒడిలోని లాలింపు ముందు పట్టుపరుపులు
చాలవు
పంచభక్త్యపరమాన్నలకన్న అమ్మ చేతి గోరు
ముద్దలు మిన్న
సిరిసంపదలు చాలవు అమ్మ ప్రేమ ముందు

అమృతం అయిన చాలదు అమ్మ
అనురాగం ముందు విడదీయలేని
బంధం సరిహద్దులు లేని అనుబంధం
అమ్మ కళ్ళ నుంచి రానీకు కన్నీళ్ళు
అప్పుడే నీ జీవితంలో వుంటాయి
ఆనందాలు అమ్మ ను వుంచుకో
యదలో అప్పుడే ఒక స్థానం
వుంటుంది ఈ లోకం లో

ఇద్దరు మిత్రులు

P.B.V.V.CHANDRIKA

1ST BA (THP)

సీతపురం అనే ఒక గ్రామం ఉండేది. ఇది ఎంతో, ఇక్కడ పచ్చని పొల్లాలు కోయిల రాగాలు ఆదయామే సీతరాముల దేవాలయం

నుంచి వచ్చే పాటలు ప్రశాంతమైన

వాతవరణం ఈ గ్రామంలో ఉండేవి. ఈ ఊరిలో రంగయ్య,

కృష్ణవేణి దంపతుల ఏకైక పుత్రుడు రవి. రవి చాలా

మంచివాడు పెద్దలాంటి రవికి చాలా గౌరవం రవి ఉదమామే

నిద్రలేచి వాళ్ళ నాన్నతో కలిసి అడవికి వెళ్ళి కట్టెలు

తీసుకువచ్చేవాడు. అడవికి వెళ్ళి వచ్చినా తరువ రవి స్నానం

చేసి బడికి వెళ్ళడానికి తయారైయ్యేవాడు. అదే సమయంలో

రవి, అమ్మ నాన్న పొల్లాం పనులకు వెళ్ళారు. రవి గవర్నన్మెంట్

స్కూల్లో ఐదవ తరగతి. చదువుతున్నాడు. రవి రోజు స్కూల్కి

వెళ్ళే ముందు దారిలో ఉన్నా సీతరాముల గుడిలో దర్శనం

చేసుకొని వెళ్ళేవాడు. రవి తన క్లాస్లో ఎంతో చురుకుగా

ఉండేవాడు. రవి అంటే ఉపాధ్యాయులందరికీ ఇష్టం. రవి

స్కూల్ మండి ఇంటికి వచ్చి శ్రద్ధగా చదువుకొని బయటికి వెళ్ళి

తన స్నేహితులతో కలిసి ఆమెని ఆదుకొని ఇంటికి

వచ్చేవాడు. ప్రతిరోజు రాత్రి రవి కుటుంబమంతా కలిసి
 కూర్చోని టివి చూస్తూ భోజనం చేసేవారు. " అది రోజు
 పడుకొనేముందు వాళ్ళ అమ్మ రవికి ఏదో ఒక నీతి కథ
 చెప్పేది. ఆ తరువాత అందరూ కలిసి పడుకొనేవారు. అలా
 ఒకరోజు రవి వాళ్ళ ఇంటికి ఎదురుగా ఒక ఇల్లు భాళీగ
 ఉండేది. ఒకరోజు అవి ఇంటికి ఎదురుగా ఉన్నా భాళీ ఇంట్లోకి
 రహీమ్ అనే ముస్లిం అబ్బాయి వాళ్ళు ఆ ఇంట్లోకి కొత్తగా
 వచ్చారు. రహీమ్ నాన్నగారు రవీయే చిన్నప్పుడే
 చనిపోయారు. అప్పటి నుంచి రవీయేని వాళ్ళ అమ్మగారు
 చూసుకొనేవారు. రహీమ్ని వాళ్ళ అమ్మగారు చాలా బాగా
 పెంచారు. రహీమ్. చాలా తెలివైన అబ్బాయి. అమ్మ అంటే
 రహీమ్ము చాలా ఇష్టం. వాళ్ళ అమ్మగారు ఒకరోజు రహీమ్
 ఇంటికి చ్చారు. వచ్చి వెళ్ళి రహీమ్ వాళ్ళ అమ్మగారితో
 మాట్లాడతారు. - అలా కొద్దిరోజులకు అవి అమ్మగారు
 కృష్ణవేణి, రహీమ్ అమ్మగారు రేష్మతి మంచి స్నేహం
 ఏర్పడతాది. రహీమ్ ని వాళ్ళ అమ్మగారు ఆఊరిలో ఉన్నా
 గవర్నమెంట్

సూల్ విడువ తరగతిలో రహయ్ అమ్మగారు రవి
వాళ్ళ అమ్మగారితో చెప్పినాడు.. అప్పుడు రవి
వాళ్ళ అమ్మగారు అవునా! రవి కూడా అనే సూల్
విడవ తరగతి చదువడును అని చెప్పుతారు.
ఒక్కడే సూల్ నుండి ఇంటికి వస్తాడు.. వాళ్ళ
అమ్మగారు రవి వాళ్ళమ్మ అప్పుడు రహీమ్ గారికి
వాళ్ళ అబ్బాయిని చూపించి ఇతడే మా అబ్బాయి
రహీమ్ అని చెప్పుతారు. అప్పుడే రవి తన
స్నేహితులతో కలిసి సూల్ నుండి

ఇంటికి వస్తాడు. అప్పుడు రవి వాళ్ళ అమ్మగారు రవిని చూపించి
 ఇదిగో మా అబ్బాయిలు. రవి అని చెప్పుతారు. కొమడు రవి టీమ్
 వాళ్ళ అమ్మ -గారితో నమస్కారం ఎండి అని చెప్పులేడు. రవి
 రహిమేని చూసి మీ అబ్బాయి చాలా మంచివాడు ఎండి మేము
 ఇట్టరం ఒకే క్లాస్ అని చెప్పి తాడు. ఉడురసీమ్ అవును అని
 చెప్పుతాడు. అలా రవి, రహిమ్ ఇద్దరూ ఒక్కరికి ఒక్కరు పరిచయం
 అవుతారు. కొద్దిరోజులకు వాళ్ళ ఇద్దరి పరిచయం పెరిగి స్నేహంగా
 మారుతుంది. ఈ విధంగా ఇద్దరూ మంచి స్నేహితులు అవుతారు.
 అలా వీళ్ళు ఇద్దరూ కలిసి రోజు స్కూల్కి వెళ్ళతారు. ఒకరోజు రవి
 స్కూల్కి వెళ్ళే దారి మధ్యలో ఉన్నా బడికి రహిమని కూడా తీసుకొని
 వెళ్ళి గుడిలోకి రమ్మన్నారమేమ్ తో రవి అంటాడు.. అప్పుడు
 రహిమ్ రవితో మేము ముస్లింస్ రవి మేము మీ గుడిలోకి రాకుండా
 రవి అని అంటాడు. అప్పుడు రవి సరే రహిమ్ అని చెప్పి రవి ఒక్కడే
 గుడిలోపలికి వెళ్ళా తాడు. తరువాత గుడిలో దర్శనం చేసుకొని రవి
 బయటికి వస్తాడు. తరువాత రవి, రహిమ్ ఇద్దరూ కలిసి స్కూల్కి
 వెళ్ళా తారు. రవి, రవెమ్ ఇద్దరూ క్లాస్ రూమ్ లో ప్రక్కప్రక్కనే
 కూర్చోంటారు. ఇద్దరూ బాగా చదువుతారు. ఇద్దరికి మంచి మార్కులు
 వస్తాయి. అలా వాళ్ళ ఇద్దరూ మంచి స్నేహితుల

అవుతారు. అలా వీళ్ళు ఇద్దరూ కలిసి రోజు స్కూల్కి వెళ్ళతారు. ఒకరోజు రవి స్కూల్కి వెళ్ళే దారి మధ్యలో ఉన్నా బడికి రహీమని కూడా తీసుకొని వెళ్ళి గుడిలోకి రమ్మన్నారమేమ్ తో రవి అంటాడు.. అప్పుడు రహీమ్ రవితో మేము ముస్లింస్ రవి మేము మీ గుడిలోకి రాకుండా రవి అని అంటాడు. అప్పుడు రవి సరే రహీమ్ అని చెప్పి రవి ఒక్కడే గుడిలోపలికి వెళ్ళాతాడు. తరువాత గుడిలో దర్బనం చేసుకొని రవి బయటికి వస్తాడు. తరువాత రవి, రహీమ్ ఇద్దరూ కలిసి స్కూల్కి వెళ్ళాతారు. రవి, రవెమ్ ఇద్దరూ క్లాస్ రూమ్ లో ప్రక్కప్రక్కనే

కూర్చొంటారు. ఇద్దరూ బాగా చదువుతారు. ఇద్దరికి మంచి మార్కులు వస్తాయి. అలా వాళ్ళ ఇద్దరూ మంచి స్నేహితులు అవుతారు. రోజు ఇద్దరూ కలిసి స్కూల్కి వెళ్ళడం, ఇద్దరూ కలిసి కోత టారు పరిస్తారు)

ఆడుకొంటారు. 200 ఇద్దరు మంచి మిత్రులు అవుతారు. రవీమి ని రవి అమ్మగారు చాలా బాగా చూసుకొంటారు.

ఇలా కొన్ని రోజులు గడిచాయి. ఒకరోజు రవి రహీమ్ ఇద్దరూ కలిసి స్కూల్కి వెళ్ళుతున్నప్పుడు. రవి మార్గం కాదు

మధ్యలో గుడికి వెళ్ళుతున్నప్పుడు దీవికి ఒక నిజా
వస్తుంది. రహీమ్ ఎందుకు గుడిలోపలికి రాకుండాకు దర
అలోచిస్తూ తిరిగి రవి రహీమ్ దగ్గరికి వచ్చి ఇలా
మా

అడుగుతాడు. రహీమ్ అసలు నువ్వు గుడిలోకి రావడం
లేదు అని అడుగుతాడు. అప్పుడు రహీమ్ రవితో ఇలా
ఇలా చెప్పుతాడు రవి మేము ముస్లింస్ మేము మీ
గుడిలోకి రాకూడదు అని చెప్పుతాడు. రవికి ఈ విషయం
అర్థం కాదు. అప్పుడు రవి రహీమ్ ని ఈ రోజు ఎలాగైనా
గుడిలోకి తీసుకు వెళ్ళాలి అని అనుకొంటిమి. రవి రహీమ్
చెయ్యి పట్టుకొని గుడిలోపలికి తీసుకు

వెళ్ళాడు. అప్పుడు రహీమ్ నేను రాను ! రానా! అంటూనే
లోపలికి వెళ్ళాతాడు. ఇద్దరూ దేవుణ్ణి దగ్గరకు వెళ్ళాఅరు.

ఆ గుడిలోని పూజారి రహీమ్మే చూసి. రవితో ఇలా
అంటాడు. ఏమిటి? రవి నువ్వు వీడిని గుడిలోపలికి
తీసుకు వచ్చివు వీడు ముస్లిం కదా! అని అంటియె పూరి.
అప్పుడు అవి పూజారితో ముస్లిం అయితే గుడిలోకి
రాకూడా!

పూజారిగారు అన్ని అడుగుతాడు రవి. అప్పుడు పూజారి
 అలా అని అ కాదు రా! రవి అని పూజారి అంటాడు. అప్పుడు
 రవి పూజారితో ఇలా చెప్పతాడు. మా స్కూల్లో
 స్టార్ గారు చెప్పారు. భారతదేశంలో అందరూ ఒక్కటే అని
 మతాలు, కులాలు ఏవి లేవు అని చెప్పారం అని రవి
 పూజారితో అంటాడు. అప్పుడు పూజారి రవితో ఇలా
 అంటాడు రవి అని అని వారల వరుకు మాత్రమే దా! అని
 చెప్పుతాడు. అప్పుడు రవి వెంటనే మా అమ్మ కూడా నాతో
 చెప్పింది. దేవుడు ఒక్కడే అని అంటే అందరికి దేవుడు ఒక్కడే
 అని కదా! పూతరు గారు అని రవి పూజారితో చెప్పుతాడు.
 ఇంతలో రవి రహీమ్. స్కూల్ టీచర్ గడిలోకి వచ్చి రవి ప్రీజ్రితో
 చెప్పుతున్న మాటలు విని రవి దగ్గరికి వెళ్ళి ఎంత చక్కగా
 చెప్పావురా రవి అని చెప్పి, పూజారిగారి తో ఇలా చెప్పుతాది.
 ఎవండీ పూజారి గారు ఇలాంటి విషయాలు పిల్లలకి మనం
 చెప్పాలి. అయినా పిల్లలు దేవుడితో సమానం మనం ఇలా
 వేరు చేసి చెప్పుట కూడాదు అని టీచర్ పూజారి గారితో
 చెప్పునుతుంది. అప్పుడు పూజారి కొంచెం ఆలోచించి రవితో,
 చెప్పుతాడు. రవి మీ అమ్మ! నాన్న ఎంత సమిత్తు నిన్ను ఎంతో
 చక్కగా పెంచారు. ఈవ మస్సులో ఎ చక్కగా
 ఆలోచిస్తున్నావురవి, వెళ్ళి రవి తీసుకొని వెళ్ళ సీత రాముల
 దర్శనం

చేసుకొని స్కూల్కి వెళ్ళాతారు. ఈ విధంగా రవి
మళ్ళ అమ్మగారు చెప్పే నీతి కథలు వాళ్ళ
రవికులాలు, మతాలు లేవు అన్ని భారత లో
అందరూ ఒక్కటి అని ఎంతో చక్కనా..
ఆలోచించాడు.

నీతి:- దేవుడికి, స్నేహానికి అందరూ
ఒక్కటే.

జీవితం అంటే

B.DEVI
1BSC
(Aquaculture)

కష్ట సుఖల సంగమం జీవితం
కష్టాలలో కుంగిపోకు సుఖాలలో
పొంగి పోకు

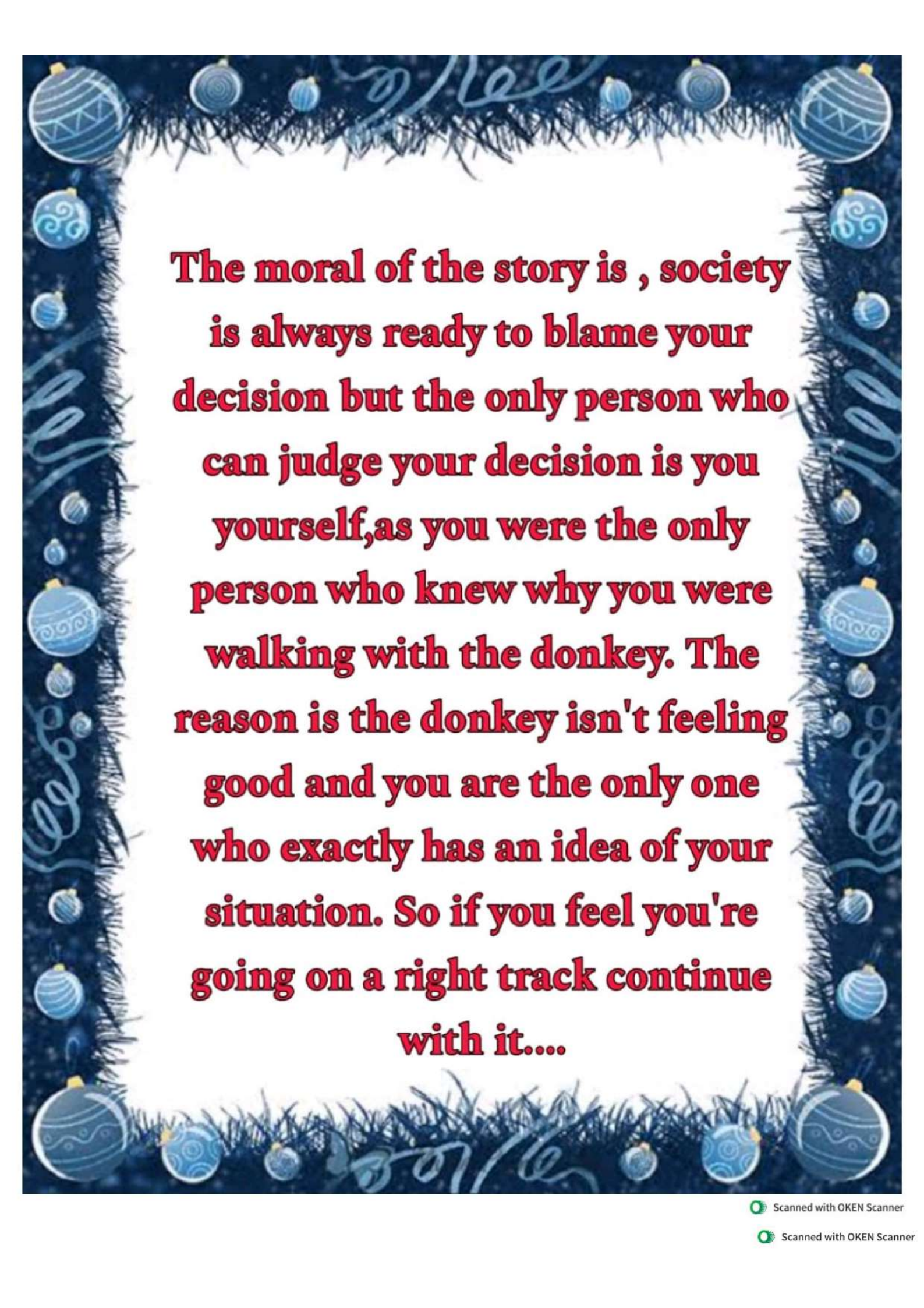
చీకటి వెలుగుల కలయిక జీవితం
చీకటి ఎప్పుడు ఉండదు వెలుగు
కూడా వెంటే ఉంటుంది.
ఆటు పోటుల అలజడి జీవితం
సమస్యయ పరిస్థి ఉండదు ఏ
లోటు..

ఎత్తు పల్లాల ఎదరే జీవితం కష్టాలు
ఎదురుది లక్ష్యని చేరితేనే అర్థం
పరమార్థం...

ABHISHEK

3rd BSC

Long ago, a couple along with a donkey were going to a vet's hospital. Two men passing by them saw them and whispers with the other guy saying that he hadn't seen any fools like them in his whole life as they were not utilising the donkey properly, instead of walking they must ride upon it and pass by. This makes the couple think and then they both ride upon it. After few minutes an old man passby them and scolds them as they were two of them sitting on that poor donkey and how difficult it would be for the donkey to bear them. They again think and now the husband rides the donkey while his wife walks by the side. Then a man pass through them and blames the man for making his wife walk while he is comfortable sitting on the donkey. He realises it and lets her wife ride on itthen a group of women arrive and suggests his wife that making people elder than her (husband) walk is not the right practice. At last they both get down and again continue walking along with the donkey .

The moral of the story is , society is always ready to blame your decision but the only person who can judge your decision is you yourself,as you were the only person who knew why you were walking with the donkey. The reason is the donkey isn't feeling good and you are the only one who exactly has an idea of your situation. So if you feel you're going on a right track continue with it....